

รายงานวิจัย

เรื่อง

การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ผู้วิจัย

จาริณี ไทยหวล

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

2559

คำนำ

รายงานการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอิง จากสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และโดยผู้อำนวยการสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิมล รุ่งธีระ ที่ให้โอกาสในการเข้าร่วมโครงการอบรมเทคนิคการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการ ด้วยความเมตตานับแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต โรจน์อารยานนท์ ที่ให้การสนับสนุนผู้วิจัยได้ทำการวิจัยตลอดปีการศึกษา

ขอขอบพระคุณ อาจารย์บัณฑิต อนุญาหงษ์ ผู้ริเริ่มโครงการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาณี เพ็งเนตรที่เป็นอาจารย์ที่เลี้ยง คอยช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และแนะนำการทำวิจัยตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นปีการศึกษา 2559 ที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบสอบถามการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณบุพการี บิดามารดา และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนตลอดมา คุณค่าความดีงามและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ และขอขอบคุณคณาจารย์สำนักวิชาพื้นฐานและภาษาที่ทำให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือตลอดมา

จาริณี ไทยหวล

26 พฤษภาคม 2560

บทคัดย่อภาษาไทย

หัวข้อวิจัย การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของ
นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ชื่อผู้วิจัย จาริณี โหยหวล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาณี เพ็งเนตร
คณะ/สำนัก วิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบัน สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 2) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา 3) เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 351 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling Technique) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way ANOVA) หรือ F-test และวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.83 ด้านทัศนคติ มีค่าเฉลี่ย 3.77 ด้านพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.56 ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม จำแนกตามเพศ พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.431 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.008 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะที่แตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมแตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม จำแนกชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นด้านภาพรวมมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นสรุปได้ดังนี้

5.1 อาจารย์ควรเลือกใช้สื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความน่าสนใจให้แก่บทเรียน

5.2 อาจารย์ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจและทันสมัย เพื่อให้บทเรียนมีความสนุกสนานและทันต่อยุคสมัยอยู่ตลอดเวลา

5.3 ชั้นเรียนควรมีผู้เรียนน้อยกว่า 60 คนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอน

คำสำคัญ: ทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียน, การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

Research Title	A Study of Attitude and Behaviour in TNI Students' Learning about Humanities and Social Sciences Subjects
Name	Jarinee Hoyhoul, Wipanee Pengnate
Faculty/College	College of General Education and Languages
Institute	Thai-Nichi Institute of Technology
ปีการศึกษา	2015

ABSTRACT

Research in the humanities and social sciences has impact, but investigating attitude and behavior of the students are an enormous challenge. Studying this impact leads to a better appreciation of the role of instructors who teach the humanities and social sciences course in improving the teaching-learning process. This research, therefore, explored three aspects of students' opinions on students' attitude and behaviour to draw from these indicators to develop their teaching-learning process.

Research samples were 351 TNI students in the second semester of 2016 academic year, derived through simple random sampling technique. The instruments used for gathering the data were the rating-scale and open-ended questionnaire. The statistics used for analyzing the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and content analysis.

It is concluded statistically from this study that students' perception of their attitude and behaviour play a significant role in determining their learning outcomes in humanities and social sciences course, while the lecturers are of the opinion that learning environment is a factor which contributes significantly to the students' achievement in this course. The current study suggested that the instructors should create an attractive and enjoyable environment to get the students to dynamically involve in the classroom activities and learn the humanities and social sciences enthusiastically and efficiently.

The research findings were as follows:

1. Opinion on attitude and behaviour in TNI students' learning about Humanities and Social Sciences Subjects as a whole was at high level ($\bar{x} = 3.72$). When considered in each aspect, it was found that their opinion was at the high level on Teaching-learning process ($\bar{x} = 3.83$), Attitude ($\bar{x} = 3.77$), and Behaviour ($\bar{x} = 3.56$) respectively.

2. The students with different genders showed no differences in overall and each aspect.

3. The students with different academic year showed no differences in overall and each aspect.

4. The students with different faculty showed statistically significant differences in overall at .05. When considered in each aspect, it was found that there were statistically significant differences at .05 level on Business Administration students and Information Technology students.

5. TNI students had supplemental suggestions as following:

5.1 Teachers should use effective instructional media to create more interesting lessons.

5.2 Teachers should provide interesting and updated learning activities to create enjoyable lessons.

5.3 Class size should be less than 60 students to increase effectiveness in teaching-learning process.

Keywords: *Attitude and Behaviour in Learning, Teaching-Learning Process in Humanities and Social Sciences Course*

สารบัญ

บทที่	หน้า
คำนำ	
บทคัดย่อ	
Abstract	
สารบัญ	
สารบัญตาราง	
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ.....	11
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	23
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	23
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25

การวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	27
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา.....	29
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ด้านทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ของนักศึกษา ด้านทัศนคติ ด้านพฤติกรรม และด้านการเรียนการสอน.....	30
ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและ พฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษา.....	41
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
การอภิปรายผล.....	64
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	65
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	71
ภาคผนวก ก เอกสารเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	72
ภาคผนวก ข แบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.....	76
ภาคผนวก ค ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม.....	82
ภาคผนวก ง แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อใน แบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	84
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ค่า IOC.....	95
ภาคผนวก ฉ ประวัติย่อผู้วิจัย.....	98

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1	จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.....	29
2	ผลการวิเคราะห์ทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านทัศนคติ.....	30
3	ผลการวิเคราะห์ทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านพฤติกรรม.....	34
4	ผลการวิเคราะห์ทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านการเรียนการสอน.....	37
5	ผลการวิเคราะห์ทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านภาพรวม.....	40
6	แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามเพศ.....	41
7	แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	42
8	แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference: LSD) ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี ไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะที่แตกต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติแตกต่างกัน.....	43
9	แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	44
10	แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรม จำแนกตามเพศ.....	45

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

- 11 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรม จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....46
- 12 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะที่แตกต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมแตกต่างกัน.....47
- 13 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....48
- 14 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ.....49
- 15 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....50
- 16 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะที่แตกต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน.....51
- 17 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....52
- 18 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน.....53

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

- 19 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ.....54
- 20 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....55
- 21 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี
ไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะที่แตกต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมแตกต่างกัน.....56
- 22 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....57
- 23 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของนักศึกษาสถาบัน
เทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้าน
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมแตกต่างกัน.....58
- 24 ตารางที่ 24 แสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)83
- 25 ตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน.....96

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีการเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน และสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ และการพัฒนาโดยรอบให้เกิดในตัวเอง เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเชิงวิชาการ นำไปสู่การมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รวมทั้งการดำรงตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ดังนั้นการจะพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพจึงย่อมต้องพึ่งพาอาศัยการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องมีคุณลักษณะคือ สอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ในตนเอง มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดี โดยการ 1) ฝึกฝนแนะนำให้เป็นคนดี 2) สอนให้เข้าใจแจ่มแจ้ง 3) สอนศิลปวิทยา ให้หมดสิ้น 4) ยกย่องให้ปรากฏในหมู่คณะ 5) สอนให้รู้จักเลี้ยงตัว รักษาตนในอันที่จะดำเนินชีวิตต่อไปด้วยดี และที่สำคัญคือ 6) ต้องสอนให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญา มีความคิด และสร้างสรรค์ อย่างไรก็ตามการสอนของผู้สอนแต่ละคนนั้นขึ้นกับทักษะและลักษณะของตนเอง (Teaching skill and style) เป็นการนำเทคนิควิธีและทักษะหลาย ๆ ด้านมาผสมผสานให้เหมาะสมสอดคล้องกัน จึงต้องใช้เทคนิคและทักษะหลายด้าน ร่วมกับประสบการณ์เพื่อให้เกิดกระบวนการการเรียนรู้และต้องมุ่งจัดสรรการเรียนรู้ไปในทิศทางที่ดี และมีคุณธรรมในสังคม

เพราะฉะนั้น บทบาทการสอนของผู้สอนจึงต้องดำเนินการโดย 1) สอนเนื้อหาวิชาการตามหลักสูตรรายวิชาที่ได้รับมอบหมาย โดยมีการเตรียมการสอนอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ตั้งแต่การทำ Course Syllabus แผนจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน รายชั่วโมง การดำเนินการสอน และการประเมินผล มีการปรับปรุงพัฒนา และสร้างผลงานทางวิชาการอยู่เสมอ 2) สอนการปรับตัวให้เหมาะสมในสังคม และ 3) สอนให้เจริญเติบโต มีความคิด มีเหตุผล และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตามแผนที่ได้กำหนดหรือเตรียมการไว้เป็นอย่างดี (สิริพร ติพย์คง, ม.ป.ป.) จากที่กล่าวมาข้างต้น พฤติกรรมการสอนของผู้สอนจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งซึ่งเป็นตัวชี้วัดถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ด้วยพฤติกรรมการสอนของผู้สอนแสดงออกได้หลายลักษณะต่าง ๆ กัน การที่ได้ทราบพฤติกรรมการสอนของผู้สอนที่เป็นปัจจุบัน จะช่วยให้ทราบถึงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้เรียนว่าเป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ตามหลักการหรือไม่ อันจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของผู้สอนได้

นอกจากนี้ จงจิตต์ ฤทธิรงค์ (2558) กล่าวว่า นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยเป็นกลุ่มที่กำลังจะเป็นแรงงานสำคัญของชาติ ดังนั้นจึงเป็นกลุ่มตลาดที่จะมีความสำคัญอย่างยิ่งและเป็นรากฐานทางสังคมและเศรษฐกิจในอนาคต การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของผู้เรียนจึงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทำความเข้าใจทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษา และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแนะแนววิธีการเรียนของนักศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ความสำคัญของของทัศนคติและพฤติกรรมต่อการเรียนรู้ในรายวิชาทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้นำมาใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอน นอกจากนั้น ทัศนคติถือเป็นสิ่งสำคัญในการแสดงออกถึงความคิด กิริยาท่าทาง ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เสรี วงษ์มณฑา (2542) ที่กล่าวว่า ทัศนคติ (Attitude) เป็นความรู้สึกนึกคิด หรือสภาพจิตใจ หรือความคิดเห็นและกิริยาท่าทางการแสดงออกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมในเชิงประมาณค่าว่ามีคุณหรือโทษ ที่อาจแสดงออกในรูปของความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ และมีผลทำให้บุคคลนั้นพร้อมที่จะตอบสนองหรือแสดงความรู้สึกโดยการสนับสนุนหรือต่อต้านสิ่งเหล่านั้น ในลักษณะความชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ต่อบุคคล สถานที่ สิ่งของ หรือเหตุการณ์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งสร้างขึ้นจากประสบการณ์ในอดีตและปัจจุบันของบุคคลหนึ่ง ๆ สามารถตรวจวัดและเปลี่ยนแปลงได้ ส่งผลต่ออารมณ์และพฤติกรรมของบุคคล

นอกจากนั้น ประเทือง ภูมิพิตราคม (2540) กล่าวว่า พฤติกรรม (Behavior) เป็นการกระทำหรือการตอบสนองของมนุษย์ต่อสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด หรือสิ่งกระตุ้นต่าง ๆ โดยการ กระทำนั้นเป็นไปโดยมีจุดมุ่งหมายและเป็นไปอย่างใคร่ครวญมาแล้ว หรืออย่างไม่รู้สึกรู้สีกตัว และไม่ว่าสิ่งมีชีวิตหรือบุคคลอื่นสามารถสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม

อนึ่งเนื่องจากการเรียนการสอนในปัจจุบันสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา ได้มีการเรียนการสอนในรายวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ศึกษาทัศนคติ พฤติกรรมในการเรียนในรายวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และสาขาวิชาที่ศึกษา
3. เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นของนักศึกษาทุกคณะและทุกชั้นปี ในปีการศึกษา 2559 โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กรุงเทพมหานคร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ทุกคณะและทุกชั้นปี จำนวน 4000 คน ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้มีการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาจำนวน 3 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ทุกคณะและทุกชั้นปี จำนวน 351 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling Technique)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

3.1.1 เพศ จำแนกเป็น

- ชาย
- หญิง

3.1.2 ชั้นปีที่ศึกษา จำแนกเป็น

- ชั้นปีที่ 1
- ชั้นปีที่ 2
- ชั้นปีที่ 3
- ชั้นปีที่ 4

3.1.3 คณะที่ศึกษา จำแนกเป็น

- คณะบริหารธุรกิจ
- คณะวิศวกรรมศาสตร์
- คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ทักษะคิดในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

3.2.2 พฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

3.2.3 ด้านการเรียนการสอนในรายวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทุกชั้นปี ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จาก 3 คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น หมายถึง สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งประกอบด้วย 3 คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

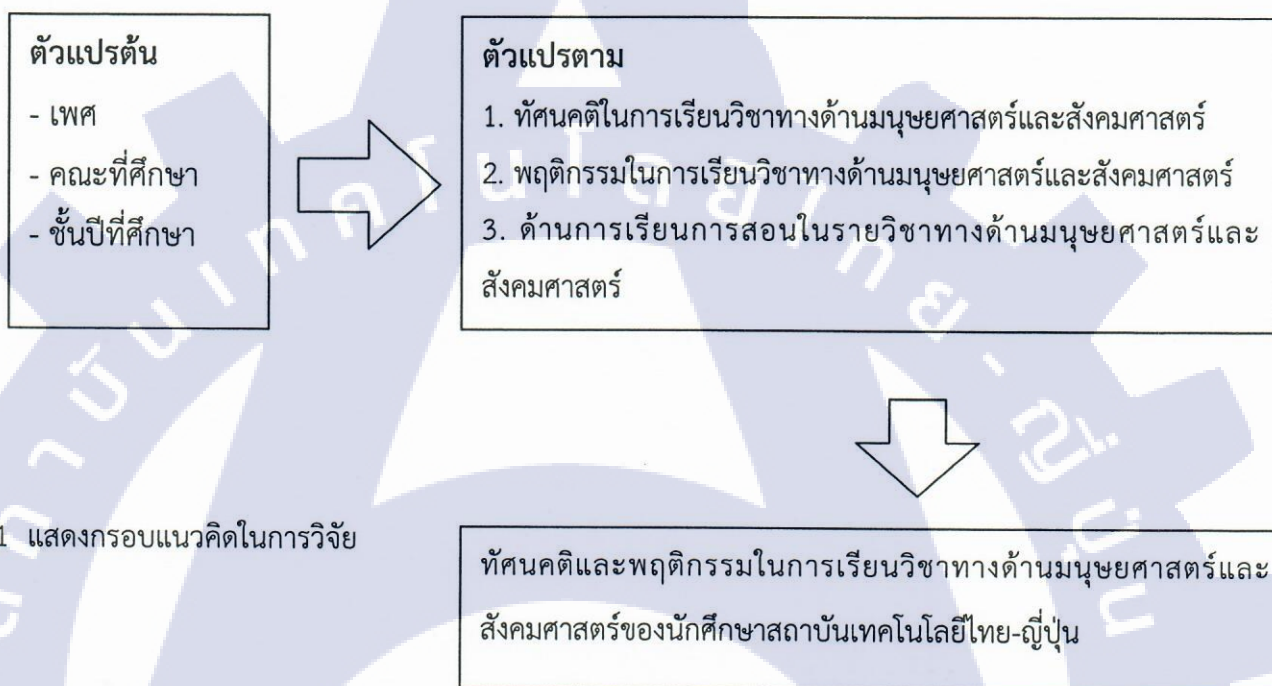
ทัศนคติ หมายถึง ความคิดเห็นของตัวบุคคลต่อสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ มีทั้งแง่บวกและแง่ลบ โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ สภาพแวดล้อม การเลี้ยงดู และอารมณ์ของตัวบุคคลด้วย

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการตอบสนองของมนุษย์ต่อสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด หรือสิ่งกระตุ้นต่าง ๆ โดยการกระทำนั้นเป็นไปโดยมีจุดมุ่งหมายและเป็นไปอย่างใคร่ครวญมาแล้ว หรืออย่างไม่รู้สึกรู้สีกตัว และไม่ว่าสิ่งมีชีวิตหรือบุคคลอื่นสามารถสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม

การเรียนการสอน หมายถึง วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่เปิดทำการเรียนการสอนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559

วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หมายถึง หมวดวิชาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเองและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้สามารถคิดอย่างมี เหตุผล มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ คุณธรรม ตระหนักในคุณค่าศิลปวัฒนธรรมของไทย ของประชาคม นานาชาติ

กรอบแนวคิด

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง มีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์โดยรวมแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์โดยรวมแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์โดยรวมแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

- 1.1 ความหมายของพฤติกรรม
- 1.2 ประเภทของพฤติกรรม
- 1.3 องค์ประกอบของพฤติกรรม

2. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

- 2.1 ความหมายของทัศนคติ
- 2.2 ประเภทของทัศนคติ
- 2.3 องค์ประกอบของทัศนคติ
- 2.4 การเกิดทัศนคติ
- 2.5 ลักษณะของทัศนคติ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

TNI

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

1.1 ความหมายของพฤติกรรม

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 15) พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การเดิน การพูด การคิด ความรู้สึก ความชอบความสนใจ

มานิต อีระตันติกานต์ (2531) ให้ความหมายของคำว่า “พฤติกรรม” คือ การปฏิบัติตัวกิริยาอาการ ความคิด ความรู้สึกที่แสดงออกต่อสิ่งแวดล้อม

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540, อ้างจาก อรรถพงศ์ เพ็ชรสุวรรณ, 2552 : 5) ให้ความหมายไว้ว่าพฤติกรรม หมายถึง การกระทำการแสดงออกของบุคคลในสภาวะการณ์ใดสภาวะการณ์หนึ่งที่สามารถสังเกตได้ได้ยิน และวัดด้วยเครื่องมือที่เป็นปรนัยได้

พันธุ์ทิพย์ รามสูตร (2540 : 141) ให้ความหมายของพฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาหรือกิจกรรมของสิ่งมีชีวิตซึ่งจะสังเกตได้หรือไม่ได้ก็ตาม ถ้าสิ่งมีชีวิตนั้นเป็นคนพฤติกรรมของคนก็หมายถึงปฏิกริยาต่าง ๆ ที่บุคคลแสดงออกมาอันมีทั้งพฤติกรรมภายใน (Covert behavior) และพฤติกรรมภายนอก (Overt behavior) ซึ่งในการศึกษาส่วนใหญ่จะสนใจศึกษาพฤติกรรมภายนอกเช่นเดียวกับการศึกษาพฤติกรรมสุขภาพ

เติมศักดิ์ คทวนิช (2548) ให้ความหมายของคำว่า “พฤติกรรม” คือ การแสดงการกระทำตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้น

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต ผู้เชี่ยวชาญด้านการปรับพฤติกรรมได้ให้ความหมายของคำว่า พฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออกมา ตอบสนอง หรือโต้ตอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งสภาวะการณ์ใด สภาวะการณ์หนึ่งโดยที่ผู้อื่นสามารถสังเกตได้

Dusenbery, David B. (2009) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การแสดงและกิริยาท่าทางซึ่งสิ่งมีชีวิต ระบบหรืออัตลักษณ์ประติษฐ์ ที่เกิดร่วมกันกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมระบบอื่นหรือสิ่งมีชีวิตโดยรวมเช่นเดียวกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พฤติกรรมเป็นการตอบสนองของระบบหรือสิ่งมีชีวิตต่อสิ่งเร้าหรือการรับเข้าทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอก มีสติหรือไม่มีสติระลึก ชัดเจนหรือแอบแฝง และโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ

คอกแมน (Gochman, 1972) ให้ความหมายของคำว่า “พฤติกรรม” คือ คุณสมบัติหรือลักษณะต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่งได้แก่ ความเชื่อ ความคาดหวัง แรงจูงใจ ค่านิยม การรับรู้และองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น บุคลิกภาพ อารมณ์ ลักษณะอุปนิสัย การแสดงออกจากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า “พฤติกรรม” หมายถึง ปฏิกริยา หรือกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิตที่แสดงออกมาภายนอกทำให้เกิดการเรียนรู้และสามารถ

มองเห็นสังเกตหรือวัดได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามการรับรู้ และพัฒนาการของคน รูปแบบการเปลี่ยนแปลงแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. การเปลี่ยนแปลงเพราะถูกบังคับ เช่น สังคมใช้กฎหมายบังคับเพื่อมิให้กระทำผิดเป็นต้น
2. การเปลี่ยนแปลงเพราะการเอาแบบอย่าง โดยถือเอาตัวบุคคลเป็นแบบอย่าง เช่น การเลียนแบบ บิดามารดา ครู อาจารย์ เป็นต้น
3. การเปลี่ยนแปลงเพราะว่ายอมรับเป็นสิ่งที่ ดี ตรงกับค่านิยมและความคิดเห็นของตนเองยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ เพราะพบว่าสามารถแก้ปัญหาตัวเองได้

สรุปได้ว่า พฤติกรรม (Behavior) หมายถึงการกระทำหรือการตอบสนองของมนุษย์ต่อสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด หรือสิ่งกระตุ้นต่าง ๆ โดยการกระทำนั้นเป็นไปโดยมีจุดมุ่งหมายและเป็นไปอย่างใคร่ครวญมาแล้ว หรืออย่างไม่รู้สีกตัว และไม่ว่าสิ่งมีชีวิตหรือบุคคลอื่นสามารถสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม

1.2 ประเภทของพฤติกรรม

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2520 : 1, อ้างจาก สุชัยยันต์ โชติพันธ์, 2552 : 37) ได้แบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ชนิด คือ

1. พฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิด ซึ่งเกิดขึ้นโดยไม่มีการเรียนรู้มาก่อน ได้แก่ ปฏิกริยาสะท้อนกลับ (REFLECT ACTION) เช่นการกระพริบตา และสัญชาตญาณ (INSTINCT) เช่นความกลัว การเอาตัวรอด เป็นต้น
2. พฤติกรรมที่เกิดจากอิทธิพลของกลุ่ม ได้แก่ พฤติกรรมที่เกิดจากการ ที่บุคคลติดต่อสังสรรค์และมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม ดังนั้น การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของมนุษย์ให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมแบ่งออกได้เป็น 4 ลักษณะคือ
 - 2.1. การปรับเปลี่ยนทางด้านของสรีระร่างกาย เช่น การปรับปรุงบุคลิกภาพ การแต่งกาย การพูด
 - 2.2. การปรับเปลี่ยนทางด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด ให้มีความสัมพันธ์ภาพที่ดีกับบุคคลอื่น ปรับอารมณ์ความรู้สึก ให้สอดคล้องกับบุคคลอื่น รู้จักการยอมรับผิด
 - 2.3. การปรับเปลี่ยนทางด้านสติปัญญา เช่น การศึกษาค้นคว้าเพื่อให้มีความรู้ที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ การมีความคิดเห็นคล้อยตามความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่
 - 2.4. การปรับเปลี่ยนอุดมคติ หมายถึง การสามารถปรับเปลี่ยนหลักการ แนวทางบางส่วนบางตอน เพื่อให้เข้ากับสังคมส่วนใหญ่ได้ โดยพิจารณาจากความจำเป็น และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเป็นประโยชน์แก่ตนเอง เพื่อสวัสดิภาพของตนเองและของกลุ่ม

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2542: 2-5) ได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. พิจารณาจากพฤติกรรมที่ปรากฏด้วยการสังเกต พฤติกรรมภายนอก (Overt) คือ พฤติกรรมที่ปรากฏเห็นได้อย่างชัดเจน และพฤติกรรมภายใน (Covert) คือพฤติกรรมที่ไม่ปรากฏให้สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

2. พิจารณาจากแหล่งที่เกิดพฤติกรรม พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในร่างกายเมื่อบุคคลมีวุฒิภาวะเป็น พฤติกรรมความพร้อมที่เกิดขึ้นโดยมีธรรมชาติเป็นตัวกำหนดให้เป็นไปตามเผ่าพันธุ์ และวงจรชีวิตและ พฤติกรรมที่เกิดขึ้น โดยมีสิ่งแวดล้อมเป็นตัวกระตุ้น เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเนื่องจากประสบการณ์ซึ่งก่อให้เกิด การเรียนรู้ขึ้น

3. พิจารณาจากภาวะทางจิตของบุคคล พฤติกรรมที่กระทำโดยรู้ตัว (Conscious) เป็นพฤติกรรม ที่อยู่ในระดับจิตสำนึก และพฤติกรรมที่กระทำโดยไม่รู้ตัว (Unconscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับจิตไร้สำนึก หรือจิตใต้สำนึก หรือเรียกอีกอย่างว่า พฤติกรรมที่ขาดสติสัมปชัญญะ

4. พิจารณาจากแหล่งพฤติกรรมการแสดงออกของอินทรีย์ พฤติกรรมทางกายภาพ (Physiological Activities) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกโดยใช้อวัยวะของร่างกายอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การ เคลื่อนไหวร่างกายด้วยแขนหรือขา การปรับเปลี่ยนอริยาบถของร่างกาย การพยักหน้า การโคลงตัว เป็นต้น และพฤติกรรมทางจิตใจ (Psychological Activities) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับความคิด ความเข้าใจหรือ เกิดอารมณ์ เป็นต้น

5. พิจารณาจากการทำงานของระบบประสาท พฤติกรรมที่ควบคุมได้ (Voluntary) เป็นพฤติกรรม ที่อยู่ในความควบคุม และการสั่งการด้วยสมอง จึงสามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามที่ต้องการ และพฤติกรรมที่ ควบคุมไม่ได้ (Involuntary) เป็นพฤติกรรมการทำงานของระบบร่างกายที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ เช่น กิริยา สะท้อน สัญชาตญาณ และการทำงานของระบบอวัยวะภายใน เป็นต้น

จากแนวคิดข้างต้นชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมของมนุษย์แบ่งออกได้ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ พฤติกรรมที่เกิดจาก ภาวะทางกาย และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากสภาวะทางจิตใจ ซึ่งมีทั้งประเภทที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว แบ่งออกเป็น ที่ ควบคุมได้ และแบบที่ไม่สามารถควบคุมได้

สรุปได้ว่าประเภทของพฤติกรรมแบ่งได้เป็นหลายประเภท แต่ประเภทใหญ่ๆ จะแยกได้ 2 ประเภทคือ พฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิด และพฤติกรรมที่เกิดจากอิทธิพลของกลุ่ม โดยพฤติกรรมที่มีมาแต่ กำเนิดจะเป็นสัญชาตญาณ แต่พฤติกรรมที่เกิดจากอิทธิพลของกลุ่มจะเกิดจากการเลียนแบบและ สภาพแวดล้อมทางสังคม

1.3 องค์ประกอบของพฤติกรรม

ซูซีย์ สมิทธีไกร (2553 : 9) ได้จำแนกองค์ประกอบของพฤติกรรมได้ 2 ประเภท คือ

1. พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) คือ การกระทำที่บุคคลอื่นสามารถสังเกตเห็นได้และวัดได้ และอาจแสดงออกได้ทั้งในรูปแบบวจนภาษา (Verbal) และแบบอวจนภาษา (Nonverbal) เช่น การพูด การหัวเราะ การร้องไห้ การเดิน การซื้อสินค้า
2. พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) คือ การกระทำที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลซึ่งบุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตเห็นได้ เช่น ความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ การรับรู้ การคิด สามารถวัดพฤติกรรมแบบนี้ได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา เช่น แบบวัด แบบทดสอบ

ครอนบาค (Cronbach, 1963: 68-70) ได้อธิบายว่าพฤติกรรมของบุคคลจะเกิดขึ้นจากองค์ประกอบ 7 ประการ ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ท าให้เกิดกิจกรรม คนเรามีพฤติกรรมเกิดขึ้นก็เพราะต้องการตอบสนองความต้องการของตนเอง หรือต้องการท าทตามวัตถุประสงค์ที่ตนได้ตั้งไว้ คนเรายังมีความต้องการหลายๆอย่างในเวลาเดียวกัน และมักจะเลือกสนองตอบความต้องการที่รีบด่วนก่อนความต้องการอื่นๆ
2. ความพร้อม (Readiness) ระดับวุฒิภาวะ หรือความสามารถที่จำเป็นในการประกอบพฤติกรรม เพื่อสนองตอบความต้องการ คนเราจะมีความพร้อมในแต่ละด้านที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้นพฤติกรรมของทุกคนจึงไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน และไม่สามารถจะประกอบพฤติกรรมได้ทุกรูปแบบ
3. สถานการณ์ (Situation) คนเรายังจะประกอบพฤติกรรมที่ตนเองต้องการ เมื่อมีโอกาสหรือสถานการณ์นั้นๆ เหมาะสมสำหรับการประกอบพฤติกรรม
4. การแปลความหมาย (Interpretation) แม้จะมีโอกาสในการประกอบพฤติกรรมแล้วคนเราก็มักจะประเมินสถานการณ์ หรือคิดพิจารณาก่อนที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ลงไป เพื่อให้พฤติกรรมนั้นมีความเสี่ยงน้อยที่สุด และสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของเขาได้มากที่สุด
5. การตอบสนอง (Respond) หลังจากได้แปลความหมาย หรือได้ประเมินสถานการณ์แล้ว พฤติกรรมก็จะถูกกระทำตามวิธีการที่ได้เลือกในขั้นตอนของการแปลความหมาย
6. ผลที่ได้รับ (Consequence) เมื่อประกอบพฤติกรรมไปแล้วผลที่ได้จากการกระทำ นั้นๆอาจจะตรงกับความต้องการ หรืออาจจะไม่ตรงกับความต้องการที่ตนเองได้คาดหวังไว้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Threat) เมื่อคนเราไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ก็จะประสบกับความผิดหวัง ซึ่งเมื่อเกิดความผิดหวังแล้วคนๆ นั้นก็อาจจะกลับไปแปลความหมายใหม่ เพื่อที่จะหาวิธีที่จะสนองความต้องการของตนเองใหม่

สรุปได้ว่า พฤติกรรมมนุษย์นั้นจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน ได้แก่ เป้าหมาย ความพร้อม สถานการณ์ การแปลความหมาย การตอบสนอง ผลลัพธ์ที่ตามมา และปฏิกริยาต่อความผิดหวัง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมต่างๆ เกิดขึ้นทั้งสิ้น นับว่าเป็นเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์นั่นเอง

2. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

2.1 ความหมายของทัศนคติ

โรนิวคอมป์ (2397 1854 : 128) กล่าวว่าทัศนคติซึ่งมีอยู่ในเฉพาะคนนั้นขึ้นกับสิ่งแวดล้อมอาจแสดงออกในพฤติกรรมซึ่งเป็นไปได้ใน 2 ลักษณะคือลักษณะชอบหรือพึงพอใจซึ่งทำให้ผู้อื่นเกิดความรักใคร่อยากใกล้ชิดสิ่งนั้นๆ หรืออีกลักษณะหนึ่งแสดงออกในรูปความไม่พอใจเกลียดชังไม่ยอมใกล้ชิดสิ่งนั้น

กอร์ดอน (2478 1935 : 810) ได้กล่าวสรุปว่าทัศนคติเป็นสภาพความพร้อมของสมองและประสาทที่จัดไว้เป็นระเบียบโดยอาศัยประสบการณ์เข้าช่วยซึ่งจะมีผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการตอบสนองของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หรือประสบการณ์ต่างๆ ทั้งหมดซึ่งมีส่วนเกี่ยวกับบุคคลนั้น

โรเซนเบิร์กและฮอฟแลนด์ (2503 1960 : 1) กล่าวว่าทัศนคติโดยปกติสามารถนิยามว่าเป็นการจงใจต่อแนวโน้มในการตอบสนองอย่างเฉพาะเจาะจงกับสิ่งที่เกิดขึ้น

โรเจอร์ (2521 1978 : 208-209) กล่าวว่าทัศนคติเป็นดัชนีชี้ว่าบุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้างวัตถุหรือสิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ทัศนคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าและเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่งๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคล (Interpersonal Communication) ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสารอันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

ประภา เพ็ญสุวรรณ (2526, หน้า 3) ให้ความหมายว่าทัศนคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกริยาเฉพาะต่อสถานการณ์ภายนอก

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2529, หน้า 4) ให้ความหมายว่าทัศนคติหมายถึงความพร้อมในการกระทำของบุคคลต่อสิ่งใดบุคคลใดความพร้อมดังกล่าวของบุคคลเห็นได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงต่อสิ่งนั้น บุคคลนั้นว่าชอบหรือไม่ชอบเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531, หน้า 2) กล่าวถึงทัศนคติที่เชื่อมโยงไปถึงพฤติกรรมของบุคคลว่าทัศนคติ หมายถึง

1. ความสลับซับซ้อนของความรู้สึกหรือการมีอคติของบุคคลในการที่จะสร้างความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามประสบการณ์ของบุคคลนั้นที่ได้รับมา
2. ความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือต่อต้านสิ่งแวดล้อมที่จะมาถึงทางหนึ่งทางใด
3. ในด้านพฤติกรรมหมายถึงการเตรียมตัวหรือความพร้อมที่จะตอบสนอง

อดิศักดิ์ น้อยประเสริฐ (2531 : 15) ได้กล่าวสรุปว่าทัศนคติคือความโน้มเอียงของความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่แสดงออกต่อสิ่งใดๆที่อาจเป็นสิ่งของบุคคลหรืออื่นๆซึ่งอาจจะเป็นการยอมรับก็ได้และทัศนคตินี้ยังมีผลให้เราแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาจากคำนิยามต่างๆข้างต้นจึงสรุปได้ว่าทัศนคติเป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความรู้สึกและความเชื่อหรือการรับรู้ของบุคคลกับแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมโต้ตอบในทางใดทางหนึ่งต่อเป้าหมายของทัศนคตินั้น

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2535, หน้า 172) ทัศนคติเป็นเจตคติคือความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้และประสบการณ์แล้วแสดงภาวะของร่างกายและจิตใจในด้านความพร้อมที่ตอบสนองต่อบุคคลหรือสิ่งต่างๆในลักษณะใดลักษณะหนึ่งใน 2 ลักษณะกล่าวคือแสดงความพร้อมที่จะเข้าไปหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบเรียกว่าเจตคติทางบวกหรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบเรียกว่าเจตคติที่ไม่ดีหรือทางลบ

อรุณ รักธรรม (2540, หน้า 29) ให้ความหมายว่าทัศนคติของคนเป็นผลของความรู้สึกทางใจที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมเอนเอียงเป็นไปในทางใดทางหนึ่งทัศนคติจึงเป็นนามธรรมอย่างหนึ่งที่ส่งผลสะท้อนมาสู่พฤติกรรมของคนเพราะฉะนั้นพฤติกรรมของมนุษย์ก็คือการแสดงออกทางทัศนคติของเขาซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ความรู้ความคิดความเชื่อและการเรียนรู้อันรวมเป็นภูมิหลังของแต่ละบุคคลแตกต่างกันจึงก่อให้เกิดทัศนคติในการประพฤติปฏิบัติต่อสิ่งเดียวกันในลักษณะแตกต่างกัน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 106) ทัศนคติ (Attitude) หมายถึงความรู้สึกของบุคคลต่างๆอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือทางต่อต้านก็ได้

Leon และ Leslie (2540 1997 : 235-237) ได้ให้ความหมายของทัศนคติ (Attitude) ไว้ว่าเป็นการประเมินผลของการรับรู้ทางด้านความพอใจหรือความไม่พอใจหรือเรียกได้ว่าความรู้สึกชอบไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆรอบตัวซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้นๆซึ่งในแต่ละบุคคลจะมีทัศนคติที่แตกต่างกัน

ไปเนื่องมาจากแต่ละคนมีประสบการณ์ในชีวิตที่แตกต่างกันประสบการณ์หนึ่งๆ ทำให้เกิดทัศนคติได้และหากมีความรุนแรงมากพอก็จะทำให้เกิดเป็นทัศนคติที่ฝังแน่นแต่ทัศนคติของคนเราโดยส่วนใหญ่เกิดจากหลายๆ ประสบการณ์รวมกันบางครั้งอาจเป็นความรู้ทางอ้อมที่เราได้รับมาจากผู้อื่นทั้งจากการฟังและการอ่านและทัศนคติเดิมที่ถูกสร้างไว้แล้วก็จะทำหน้าที่กลั่นกรองทัศนคติใหม่ที่จะเกิดขึ้นต่อไปจึงถือได้ว่าทัศนคติเป็นความโน้มเอียงที่ได้จากการเรียนรู้

สุรางค์ โค้วตระกูล (2541, หน้า 366 - 367) ให้ความหมายของทัศนคติว่าเป็นอักษมาศัย (Disposition) หรือเป็นแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้าซึ่งอาจจะเป็นไปได้ทั้งคนวัตถุสิ่งของหรือความคิด (Ideas) ทัศนคติอาจเป็นบวกหรือลบถ้าบุคคลมีทัศนคติบวกต่อสิ่งใดก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญต่อสิ่งนั้นถ้ามีทัศนคติลบก็จะหลีกเลี่ยงทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล ซึ่งได้สรุปลักษณะของทัศนคติไว้ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้
2. ทัศนคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยงสิ่งเร้าดังนั้นทัศนคติจึงมีทั้งบวกและลบ
3. ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่างคือองค์ประกอบเชิงความรู้สึกอารมณ์ (Affective Component) องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive Component) องค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavioral Component)
4. ทัศนคติเปลี่ยนแปลงได้ง่ายการเปลี่ยนแปลงทัศนคติอาจเปลี่ยนแปลงจากบวกเป็นลบหรือจากลบเป็นบวกซึ่งบางครั้งเรียกว่าการเปลี่ยนแปลงทิศทางของทัศนคติหรืออาจจะเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อยทัศนคติบางอย่างอาจจะหยุดเล็กลงก็ได้
5. ทัศนคติเปลี่ยนแปลงตามชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกเนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่งๆ อาจจะเป็ค่านิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะดังนั้นค่านิยมเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลที่เป็นสมาชิกในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนทัศนคติจะต้องเปลี่ยนค่านิยม
6. สังคมประกิต (Socialization) มีความสำคัญต่อพัฒนาการทัศนคติต่อเด็กโดยเฉพาะทัศนคติต่อความคิดและหลักการที่เป็นนามธรรมเช่นอุดมคติทัศนคติต่อเสรีภาพในการพูดการเขียนเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพเศรษฐกิจสังคมสูงจะมีทัศนคติบวกสูงสุด

ศุภร เสรีรัตน์ (2544 : 171; อ้างจาก Schiffman and Kanuk.1991 : 227) ทัศนคติคือความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ตรงกับวิถีทางที่ชอบหรือไม่ชอบของสิ่งใดๆ ที่บุคคล

ธงชัย สันติวงษ์ (2546 : 167) กล่าวว่าทัศนคติ (Attitude) เป็นลักษณะของแนวโน้มตามปกติของตัวบุคคลในการที่จะชอบหรือเกลียดสิ่งของบุคคลและปรากฏการณ์ต่างๆ

สรุปได้ว่า “ทัศนคติ” หมายถึงความคิดเห็นของตัวบุคคลต่อสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ มีทั้งแง่บวกและแง่ลบ โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ สภาพแวดล้อม การเลี้ยงดู และอารมณ์ของตัวบุคคลด้วย

2.2 ประเภทของทัศนคติ

การศึกษาประเภทของทัศนคติ ศุภร เสรีรัตน์ (2544 : 173-175, อ้างจาก Walters.1978 : 261) ได้แบ่งประเภทของทัศนคติไว้ 5 ประเภทได้แก่

1. ความเชื่อ (Beliefs) คือความโอนเอียงที่ทำให้ต้องยอมรับเพราะเป็นข้อเท็จจริงและเป็นสิ่งที่มี การสนับสนุนโดยความเป็นจริงเป็นสิ่งที่มิมีเหตุผลที่ถาวรแต่อาจจะมีหรือไม่มี ความสำคัญก็ได้
2. ความคิดเห็น (Opinions) คือความโน้มเอียงที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของความแน่นอนความคิดเห็น มักจะเกี่ยวข้องกับคำถามในปัจจุบันและง่ายที่จะเปลี่ยนแปลง
3. ความรู้สึก (Feelings) คือความโน้มเอียงซึ่งมีพื้นฐานมาจากอารมณ์โดยธรรมชาติ
4. ความโอนเอียง (Incilnation) คือรูปแบบบางส่วน of ทัศนคติเมื่อผู้บริโภคมอยู่ในสภาวะที่ ตัดสินใจไม่ได้
5. ความมีอคติ (Bias) คือความเชื่อทางจิตใจที่ทำให้เกิดอคติหรือความเสียหายในทางตรงข้ามกับ ข้อเท็จจริง

ชวนะ ภากานนท์ (2527:24) บุคคลสามารถแสดงทัศนคติได้ 3 ประเภทคือ

- 1.ประเภทแรกได้แก่ทัศนคติเชิงบวกเป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออกมีความรู้สึก หรือ อารมณ์จากสภาพจิตใจดีต่อบุคคลอื่นหรือเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง รวมทั้งหน่วยงานองค์กร สถาบัน การดำเนินการขององค์กร หรืออื่นๆ
- 2.ประเภทที่สอง ได้แก่ ทัศนคติเชิงลบหรือไม่ดี เป็นทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อม เสีย ไม่ได้รับความเชื่อถือหรือไว้วางใจอาจมีความเคลือบแคลงระแวงสงสัย รวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลใดบุคคล หนึ่ง เรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือหน่วยงาน องค์กร าร สถาบัน การดำเนินการขององค์กร หรืออื่นๆ
- 3.ประเภทที่สาม ได้แก่ ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือต่อบุคคล หน่วยงาน สถาบัน องค์กร หรืออื่นๆ โดยสิ้นเชิง

อนึ่ง ทศนคติทั้งสามประเภทบุคคลอาจมีเพียงประเภทเดียวหรือหลายประเภทรวมกันก็ได้ ขึ้นอยู่กับความมั่นคงในเรื่องความเชื่อความรู้สึกรู้สึกนึกคิดหรือค่านิยมและอื่นๆที่มีต่อบุคคล สิ่งของการกระทำ หรือสถานการณ์เป็นต้น ซึ่งถ้าทศนคติของบุคคลแต่ละคนถูกกระตุ้น ให้แสดงออกมาในรูปของความเห็นร่วมกันก็จะเปลี่ยนเป็น “สาธารณมติ” ต่อไป

2.3 องค์ประกอบของทศนคติ

เฮอร์เบิร์ต (2510 1967 : 469) ได้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงทศนคติโดยมีความเชื่อว่าทศนคติอย่างเดียวกันอาจเกิดในตัวบุคคลด้วยวิธีที่ต่างกันจากความคิดนี้เฮอร์เบิร์ตได้แบ่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงทศนคติออกเป็น 3 ประการคือ

1. การยินยอม (Compliance)

การยินยอมจะเกิดได้เมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อตัวเขาและมุ่งหวังจะได้รับความพอใจจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลนั้นการที่บุคคลยอมกระทำตามสิ่งที่อยากให้เขากระทำนั้นไม่ใช่เพราะบุคคลเห็นด้วยกับสิ่งนั้นแต่เป็นเพราะเขาคาดหวังว่าจะได้รับรางวัลหรือการยอมรับจากผู้อื่นในการเห็นด้วยและกระทำตามดังนั้นความพอใจที่ได้รับจากการยอมกระทำตามนั้นเป็นผลมาจากอิทธิพลทางสังคมหรืออิทธิพลของสิ่งที่ก่อให้เกิดการยอมรับนั้นกล่าวได้ว่าการยอมกระทำตามนี้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทศนคติซึ่งจะมีพลังผลักดันให้บุคคลยอมกระทำตามมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนหรือความรุนแรงของรางวัลและการลงโทษ

2. การเลียนแบบ (Identification)

การเลียนแบบเกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นซึ่งการยอมรับนี้เป็นผลมาจากการที่บุคคลต้องการจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีหรือที่พอใจระหว่างตนเองกับผู้อื่นหรือกลุ่มบุคคลอื่นจากการเลียนแบบนี้ทศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าให้เกิดการเลียนแบบกล่าวได้ว่าการเลียนแบบเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทศนคติซึ่งพลังผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความน่าโน้มน้าวใจของสิ่งเร้าที่มีต่อบุคคลนั้นการเลียนแบบจึงขึ้นอยู่กับพลัง (Power) ของผู้ส่งสารบุคคลจะรับเอาบทบาททั้งหมดของคนอื่นมาเป็นของตนเองหรือแลกเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกันบุคคลจะเชื่อในสิ่งที่ตัวเองเลียนแบบแต่ไม่รวมถึงเนื้อหาและรายละเอียดในการเลียนแบบทศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

3. ความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน (Internalization)

เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่าซึ่งตรงกับความต้องการภายในค่านิยมของเขาพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในลักษณะนี้จะสอดคล้องกับค่านิยมที่บุคคลมีอยู่เดิมความพึงพอใจที่ได้จะขึ้นอยู่กับเนื้อหารายละเอียดของพฤติกรรมนั้นๆการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวถ้าความคิดความรู้สึกและ

พฤติกรรมถูกกระทบไม่ว่าจะในระดับใดก็ตามจะมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติทั้งสิ้น นอกจากนี้องค์ประกอบต่างๆในกระบวนการสื่อสารเช่นคุณสมบัติของผู้ส่งสารและผู้รับสารลักษณะของข่าวสารตลอดจนช่องทางในการสื่อสารล้วนแล้วแต่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ทั้งสิ้นนอกจากนี้ทัศนคติของบุคคลเมื่อเกิดขึ้นแล้วแม้จะคงทนแต่ก็สามารถเปลี่ยนได้โดยตัวบุคคลสถานการณ์ข่าวสารการชวนเชื่อและสิ่งต่างๆที่ทำให้เกิดการยอมรับในสิ่งใหม่แต่จะต้องมีความสัมพันธ์กับค่านิยมของบุคคลนั้นนอกจากนี้อาจเกิดจากการยอมรับโดยการบังคับเช่นกฎหมายข้อบังคับ

สุชา จันทรเอน, 2522 (หน้า 83) กล่าวว่าทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้โดยทั่วไปต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านการรู้เชิงประเมินค่า (Cognitive Component) องค์ประกอบด้านการรู้เป็นความเข้าใจรวมทั้งความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่เราจะมีทัศนคติต่อว่ามีประโยชน์หรือเลวมีโทษและเป็นองค์ประกอบแรกของการมีทัศนคติต่อสิ่งต่างๆถ้าเราไม่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นๆเลยเราจะมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นไม่ได้ซึ่งความรู้หรือความเชื่อนี้อาจถูกหรือผิดก็ได้

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นการแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์ต่อสิ่งเร้าที่เรามีทัศนคติตามความเชื่อประสบการณ์หรืออารมณ์อื่นๆที่มาผลักดันโดยบุคคลไม่รู้ตัวถ้าบุคคลหนึ่งมีทัศนคติทางด้านความรู้และความรู้สึกอย่างใดก็จะแสดงพฤติกรรมอย่างนั้นด้วย

3. องค์ประกอบด้านความพร้อมที่จะแสดงออก (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายของทัศนคติเป็นความพร้อมที่จะแสดงออกต่อสิ่งที่ตนมีทัศนคติอันเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้หรือความคิดและความรู้สึก

ประกา เพ็ญสุวรรณ (2526 : 3-4) แยกองค์ประกอบของทัศนคติเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ความคิดซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการคิดความคิดนี้อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งแตกต่างกัน

2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ความรู้สึกซึ่งเป็นตัวเร้า “ความคิด” อีกต่อหนึ่งถ้าบุคคลมีภาวะความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีขณะที่คิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. องค์ประกอบทางการปฏิบัติ (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติหรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติ

ชิมบาโดและเอบีเซน (2531 : 49) แยกองค์ประกอบของทัศนคติได้ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (The Cognitive Component) คือส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลที่เกี่ยวกับสิ่งต่างๆทั่วไปทั้งที่ชอบและไม่ชอบหากบุคคลมีความรู้หรือคิดว่าสิ่งใดดีมักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้นแต่หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดีก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The Affective Component) คือส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้นเป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) คือการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ความคิดและความรู้สึกจะเห็นได้ว่าการที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างก็เนื่องมาจากบุคคลมีความเข้าใจความรู้สึกหรือมีแนวความคิดแตกต่างกันนั้นเอง ดังนั้นส่วนประกอบทางด้านความคิดหรือความรู้ความเข้าใจจึงนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบขั้นพื้นฐานของทัศนคติและส่วนประกอบนี้จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคลอาจออกมาในรูปแบบแตกต่างกันทั้งในทางบวกและทางลบซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2534 : 168, อ้างจาก Jenkins : 2550) ได้แบ่งองค์ประกอบของทัศนคติออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Element) ประกอบด้วยความเชื่อต่างๆซึ่งบุคคลมีอยู่เกี่ยวกับสิ่งต่างๆเป็นวิถีทางที่เขานึกเห็นภาพพจน์

2. องค์ประกอบทางด้านความชอบ (Affective Element) ประกอบด้วยความรู้สึกและอารมณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งต่างๆเป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบวัตถุที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

3. องค์ประกอบเกี่ยวกับความตั้งใจก่อพฤติกรรม (Behavioral Element) เป็นแนวโน้มที่จะก่อปฏิกิริยาหรือความตั้งใจก่อพฤติกรรมจากความหมายประเภทและองค์ประกอบของทัศนคติสรุปได้ว่าเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือสภาพจิตใจหรือความคิดเห็นกริยาท่าทางการแสดงออกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมซึ่งอาจมีคุณหรือโทษแสดงออกในรูปของความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจและมีผลทำให้บุคคลนั้นพร้อมที่ตอบสนองหรือแสดงความรู้สึกโดยการสนับสนุนหรือต่อต้านสิ่งเหล่านั้นในลักษณะความชอบหรือไม่ชอบเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยยอมรับหรือไม่ยอมรับซึ่งประเภทของทัศนคติดังกล่าวจะมีปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เกิดทัศนคติได้คือความเชื่อความคิดเห็นความรู้สึกความโอนเอียงและความมีอคติโดยมีองค์ประกอบของทัศนคติเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลเกิดทัศนคติต่อสิ่งต่างๆแล้วจึงนำไปสู่การตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็นอารมณ์และความรู้สึก (Affective) ความคิด (Cognitive) หรือพฤติกรรม (Behavioral)

2.4 การเกิดทัศนคติ

สุชา จันทรเฒ (2522, หน้า 104) ทัศนคติมิได้ติดตัวมาแต่กำเนิดแต่เกิดมาจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคลด้วยเหตุนี้ทัศนคติจึงอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาและการเปลี่ยนแปลงนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับเพิ่มขึ้นการเปลี่ยนแปลงอาจจะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของทัศนคติและประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ

ประภา เพ็ญสุวรรณ (2526, หน้า 64) ได้กล่าวถึงแหล่งที่ทำให้เกิดทัศนคติที่สำคัญคือ ประสบการณ์เฉพาะอย่างการติดต่อสื่อสารความหมายกับบุคคลหนึ่งแบบอย่าง (Models) และสถาบันต่างๆในสังคม (Institutional Factor)

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experiences) เป็นการเรียนรู้ทัศนคติจากประสบการณ์เฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องกับทัศนคตินั้นทั้งในทางที่ดีและไม่ดีเช่นถ้ามีประสบการณ์ที่ดีในการติดต่อบุคคลหนึ่งกล่าวคือถ้าบุคคลหนึ่งมีทัศนคติทางด้านความรู้และความรู้สึกอย่างใดก็จะแสดงพฤติกรรมอย่างนั้นด้วยก็จะมีความรู้สึกชอบบุคคลนั้นเป็นต้น

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from Others) ทัศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นจากการได้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการที่เด็กได้รับในครอบครัวโรงเรียน ฯลฯ

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่างทัศนคติบางอย่างถูกสร้างขึ้นจากการเลียนแบบคนอื่นขบวนการเกิดทัศนคติเกิดได้โดยขั้นแรกจากเหตุการณ์บางอย่างบุคคลจะมองเห็นว่าบุคคลอื่นมีการปฏิบัติอย่างไรขั้นต่อไปบุคคลนั้นจะแปลความหมายของการปฏิบัตินั้นในรูปของความเชื่อทัศนคติซึ่งมาจากการปฏิบัติของเขาถ้าบุคคลนั้นให้ความเคารพนับถือยกย่องบุคคลที่แสดงปฏิภิกิริยานั้นอยู่แล้วบุคคลนั้นจะยอมรับความรู้สึกความเชื่อที่เขาคิดว่าบุคคลที่แสดงปฏิภิกิริยานั้น

4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factor) ทัศนคติของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากสถาบันเช่นโรงเรียนสถานที่ประกอบพิธีทางศาสนาหน่วยงานต่างๆสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติคือ

4.1. บิดามารดาและการอบรมเลี้ยงดูการประพฤติปฏิบัติตนและลักษณะของความเชื่อความคิดต่างๆของพ่อแม่เป็นสิ่งที่มอิทธิพลสำคัญเป็นอันดับแรกต่อการสร้างทัศนคติให้เกิดขึ้นแก่เด็ก

4.2. ครูและการอบรมสั่งสอนครูไม่เพียงแต่จะมีอิทธิพลในด้านการถ่ายทอดความรู้ให้กับเด็กเท่านั้นยังมีอิทธิพลในการสร้างทัศนคติหรือความคิดต่างๆให้เด็กอีกด้วย

4.3. การศึกษาระดับการศึกษาของเด็กมีผลต่อทัศนคติเนื่องจากปัจจุบันวิทยาการก้าวหน้าไปมาก ทำให้การศึกษาค้นหาความรู้ของเด็กเป็นไปอย่างกว้างขวาง

4.4. วัฒนธรรมในสังคมสังคมที่ต่างกันย่อมมีศาสนาความเชื่อขนบธรรมเนียมประเพณีที่ต่างกัน ความแตกต่างเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติที่แตกต่างกันด้วย

4.5. ความก้าวหน้าทางวิชาการและเครื่องมือสื่อสารใหม่ๆ ความรู้ทางวิชาการที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในทุกๆ แขนงวิชาและความก้าวหน้าของเครื่องมือสื่อสารเช่นวิทยุโทรทัศน์หนังสือพิมพ์คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ทำให้ทัศนคติของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไป

2.5 ลักษณะของทัศนคติ

จิตยา สุวรรณะขุ (2527, หน้า 79) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของทัศนคติไว้ 4 ประการคือ

1. เป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมได้ตอบจะเกิดขึ้นต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรียกว่าเป็นสภาวะที่พร้อมจะมีพฤติกรรมจริง
2. มีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลาคือมีความมั่นคงถาวรพอสมควรเปลี่ยนแปลงได้ยากแต่มีได้หมายความว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง
3. เป็นตัวแปรที่นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรู้สึกลึกซึ้งไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกโดยวาจาหรือการแสดงความรู้สึกลดลงจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
4. เป็นคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินและเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งหมายความว่าต่อไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมอีกด้วย

3. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กมลภา พิจตริ (2517) ศึกษาเรื่องทัศนคติของประชาชนที่มีต่อข้าราชการกล่าวคือทำการศึกษา กับหัวหน้าครอบครัวในหมู่บ้านท่าไผ่ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ผลของการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนมากมีความเข้าใจในท่าทีและบทบาทของข้าราชการอำเภอยิ่งดีและมีแนวความคิดต่อข้าราชการอำเภอยิ่งดีเพราะเห็นว่าข้าราชการมีบทบาทอันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชน ประชาชนหวังจะได้รับคำแนะนำและการบริหารจากราชการตามภาระหน้าที่ของข้าราชการ

บุษบง พุฒพรหม (2545 : 24) อ้างอิงจาก อุกฤษ พัทธนา (2531) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการใช้สารเคมีและการกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกร : ศึกษาเฉพาะกรณีเกษตรกร

ตำบลบางตาเถรอำเภอสองพี่น้องจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ความแตกต่างในระดับการศึกษาและรายได้มีผลต่อความรู้และทัศนคติในการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช

จักรพันธ์ พิธคุณ (2545 : 41) อ้างอิงจาก มานิตย์ (2525) ได้ศึกษาความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครพบว่า ความรู้ทางด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใจ และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และผลการเปรียบเทียบความรู้ทัศนคติของนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตชุมชนชั้นในกับชุมชนชั้นนอกไม่แตกต่างกัน

ประเสริฐ ปราศรี (2546) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อขนมไทยดั้งเดิมในเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อขนมไทยดั้งเดิมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาจาก ค่านิยมทัศนคติและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภค หรือผู้ที่เคยบริโภคขนมไทยดั้งเดิมในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 402 ตัวอย่างผลการวิจัยพบว่าผู้บริโภคกลุ่มนิยมไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาต่ำกว่า ปริญญาตรีและมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ส่วนผู้บริโภคกลุ่มกึ่งนิยมไทยกึ่งนิยมสมัยใหม่ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีอาชีพทำงานบริษัทเอกชน และผู้บริโภคกลุ่มนิยมสมัยใหม่ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีอาชีพทำงานบริษัทเอกชน นอกจากนี้ยังพบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดต่างกันค่านิยมที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดต่างกัน ค่านิยมที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับขนมไทยดั้งเดิมต่างกันและลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับขนมไทยดั้งเดิมต่างกัน

ศรัณญา สกลพานิช (2546) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ทัศนคติของลูกจ้างและพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทยต่อการปรับเปลี่ยนหน่วยงานเป็นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการปรับเปลี่ยนหน่วยงานเป็นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของลูกจ้างและพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย และเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาบริหารงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ลูกจ้างและพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย 9 ฝ่าย ฝ่ายสำนักผู้ว่า ฝ่ายนโยบายและแผนฝ่ายคลังฝ่ายสถานีกีฬาและบริการ ฝ่ายส่งเสริมกีฬา ฝ่ายองค์กร และสวัสดิการกีฬา ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา ฝ่ายสำนักงานพัฒนาบุคลากรกีฬา จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ และหาค่าไคสแควร์เพื่อหาค่าสัมพัทธ์และข้อมูลกลุ่ม

ตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ลูกจ้างและพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทยแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70 อายุของลูกจ้างและพนักงานส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี สถานภาพ คือสมรส มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 ระดับการศึกษา คือ ระดับปริญญาตรีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 62.0 ฝ่ายที่สังกัด คือ ฝ่ายสำนักงานพัฒนาบุคลากรกีฬา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ระดับตำแหน่ง คือซี 3 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 4-7 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 โดยมีรายได้ประจำเดือน ระหว่าง 6,000-8,000 บาท มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งพนักงาน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 สำหรับการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระทรวงกีฬาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 และความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางและรูปแบบกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาอยู่ในระดับเข้าใจดี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 ตามลำดับ

พิมพ์รามิล สุพรรณพงศ์ (2550) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการปฏิบัติงานกับความพึงพอใจของพนักงานโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับความพึงพอใจของพนักงานโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ที่ให้บริการผู้ป่วยโดยตรง จำนวน 161 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 115 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ขั้นโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ถ้าพบความแตกต่างรายคู่ใช้วิธีของ LSD ส่วนการทดสอบความสัมพันธ์ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 99 คน มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด มีอายุงานที่โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ น้อยกว่า 8 ปี และมีประสบการณ์ทำงานรวมทุกองค์กร น้อยกว่า 8 ปี ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า พนักงานที่เพศ อายุ สถานภาพ อายุงาน และประสบการณ์ทำงานรวมทุกองค์กร ต่างกันมีทัศนคติในการทำงานไม่แตกต่างกัน ส่วนพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติในการปฏิบัติงานด้านพฤติกรรมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า มีทัศนคติ 2 ด้านที่มีความสัมพันธ์กันกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน คือด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม คือ 1. ทัศนคติของพนักงานโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ด้านความรู้สึกมีความสัมพันธ์ทางเดียวกัน ในระดับน้อยกับความพึงพอใจด้าน การติดต่อสื่อสาร รายข้อ ความชัดเจนของการสื่อสาร และรายข้อความรวดเร็วของการสื่อสารหรือตรวจคำสั่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 หมายความว่า ถ้าโรงพยาบาลมีการจัดการด้าน

การติดต่อสื่อสารในเรื่องความชัดเจนของการสื่อสารและเรื่องความรวดเร็วของการสื่อสารในองค์กรดี พนักงานจะมีทัศนคติด้านความรู้สึกต่อองค์กรดีด้วย 2. ทัศนคติของพนักงานโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ด้านความรู้สึกมีความสัมพันธ์ทางเดียวกันในระดับน้อยกับความพึงพอใจด้านผลประโยชน์ตอบแทน รายช้อเงินบำเหน็จบำนาญ หรือเงินตอบแทนเมื่อเกษียณหรือลาออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า ถ้าโรงพยาบาล มีการจัดการด้านผลประโยชน์ตอบแทน ในเรื่องเงินบำเหน็จบำนาญหรือเงินตอบแทน เมื่อเกษียณหรือลาออกดี พนักงานจะทัศนคติด้านความรู้สึกต่อองค์กรดีด้วย 3. ทัศนคติของพนักงานโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ด้านพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ทางเดียวกันในระดับน้อยกับความพึงพอใจด้านโอกาสความก้าวหน้าในการทำงาน รายช้อความผูกพันที่มีต่อ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า เมื่อพนักงานมีโอกาความก้าวหน้าและและมีความผูกพันต่อองค์กรจะมีพฤติกรรมต่อการทำงานดีด้วย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น” ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กรุงเทพมหานคร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ทุกคณะและทุกชั้นปี จำนวน 4000 คน ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้มีการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาจำนวน 3 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ทุกคณะและทุกชั้นปี จำนวน 351 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling Technique)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists)

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นคำถามที่ครอบคลุมเนื้อหา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านทัศนคติ ด้านพฤติกรรม และด้านการเรียนการสอน โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ โดยให้ค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มีความคิดเห็นในระดับมาก	ให้	4	คะแนน
มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง	ให้	3	คะแนน
มีความคิดเห็นในระดับน้อย	ให้	2	คะแนน
มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย
- 2.3 กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 2.4 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง
- 2.5 นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อคำถาม

2.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจอีกครั้ง

2.7 นำแบบสอบถามไปหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อ ผลการหาค่า IOC ได้ค่า IOC อยู่ที่ $0.67 - 1.00$

2.8 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try-out) กับนักศึกษา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จากนั้น นำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ $.96$

2.9 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่นักศึกษาตอบเสร็จแล้วกลับคืน โดยผู้วิจัยได้ไปรับแบบสอบถามคืนจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวด้วยตนเอง จากเป้าหมายการเก็บจำนวน 351 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 351 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จัดหมวดหมู่ ลงรหัสและวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ข้อมูลที่วิเคราะห์มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

3.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA: F-test) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe)

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ทักษะคิดและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาทักษะคิดและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เพื่อเปรียบเทียบทักษะคิดและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และสาขาวิชาที่ศึกษา และเพื่อศึกษาข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 351 คน ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ โดยแยกออกเป็น 4 ตอน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ด้านทักษะคิดและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านทักษะคิด ด้านพฤติกรรม และด้านการเรียนการสอน โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลส่วนตัวกับทักษะคิดและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยใช้สถิติ t-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) สำหรับเปรียบเทียบระดับการตัดสินใจจำแนกตามประเภทด้านทักษะคิด ด้านพฤติกรรม และด้านการเรียนการสอน เพื่อทดสอบความแตกต่าง กรณีพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับน้อยกว่า 0.05 จะทำการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD)

ผู้ศึกษาใช้ตารางประกอบคำอธิบาย และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารความหมายที่ตรงกัน
โดยกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Significant Level)
n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา (F-distribution)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significant Level)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Freedom)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
H_0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
t-test	คือ	สถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างสำหรับประชากร 2 กลุ่ม
one Way ANOVA	คือ	การวิเคราะห์ความแปรปรวนใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม

TNI

TAHITI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการแจกแจงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามเพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	197	56.1
หญิง	154	43.9
รวม	351	100.0
คณะที่ศึกษา		
วิศวกรรมศาสตร์	112	31.9
เทคโนโลยีสารสนเทศ	115	32.8
บริหารธุรกิจ	124	35.3
รวม	351	100.0
ชั้นปีที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	-	-
ชั้นปีที่ 2	199	56.7
ชั้นปีที่ 3	89	25.4
ชั้นปีที่ 4	63	17.9
รวม	351	100.0

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 351 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 197 คน ร้อยละ 56.1 และเป็นเพศหญิง จำนวน 154 คน ร้อยละ 43.9 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 124 คน ร้อยละ 35.3 รองลงมา คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 115 คน ร้อยละ 32.8 และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 112 คน ร้อยละ 31.9 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 199 คน ร้อยละ 56.7 รองลงมา ชั้นปีที่ 3 จำนวน 89 คน ร้อยละ 25.4 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน ร้อยละ 17.9 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ด้านทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านทัศนคติ

ด้านทัศนคติ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด			
	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)			
วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นวิชาที่จำเป็นสำหรับพลเมืองยุคโลกาภิวัตน์	90 (25.6)	179 (51.0)	73 (20.8)	9 (2.6)	-	4.00	.754	เห็นด้วยมาก
ความรู้จากวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ช่วยให้ มีทัศนคติและมุมมองชีวิตที่กว้างขึ้น	108 (30.8)	168 (47.9)	67 (19.1)	5 (1.4)	3 (0.9)	4.06	.794	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ด้านทัศนคติ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด			
	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)			
วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ ช่วยให้เรียนรู้ วัฒนธรรมด้านต่างๆ ของ ประเทศอื่นๆ	82 (23.4)	161 (45.9)	93 (26.5)	12 (3.4)	3 (0.9)	3.87	.836	เห็นด้วย มาก
วิชาทางมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ ช่วยให้มั่นใจขึ้น	63 (17.9)	122 (34.8)	143 (40.7)	16 (4.6)	7 (2.0)	3.62	.899	เห็นด้วย มาก
วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์เป็นเครื่องบ่งชี้ว่า บุคคลนั้นๆ เป็นผู้มีการศึกษา	43 (12.3)	126 (35.9)	132 (7.6)	41 (11.7)	9 (2.6)	3.44	.939	เห็นด้วย ปาน กลาง
การเรียนวิชาทางด้านมนุษย ศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีส่วน ช่วยให้พัฒนาตนเองสู่สังคมโลก ได้	67 (19.1)	168 (47.9)	98 (27.9)	16 (4.6)	2 (0.6)	3.80	.817	เห็นด้วย มาก
วิชาทางมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มีส่วนช่วยให้มี โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน มากขึ้น	57 (16.2)	161 (45.9)	112 (31.9)	19 (5.4)	2 (0.6)	3.72	.820	เห็นด้วย มาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ด้านทัศนคติ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด			
	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)			
การเรียนรู้ทางด้านมนุษย ศาสตร์และสังคมศาสตร์ มี แนวทางที่สามารถนำมาปรับใช้ ในชีวิตประจำวันได้	105 (29.9)	138 (39.3)	88 (25.1)	19 (5.4)	1 (0.3)	3.93	.889	เห็นด้วย มาก
การเรียนรู้ทางด้านมนุษย ศาสตร์และสังคมศาสตร์ ช่วย เพิ่มพูนและส่งเสริมความเข้าใจ รวมทั้งช่วยรักษาความสัมพันธ์ อันดีกับประเทศอื่นๆ	61 (17.4)	157 (44.7)	117 (33.3)	14 (4.0)	2 (0.6)	3.74	.809	เห็นด้วย มาก
การเรียนรู้ทางด้านมนุษย ศาสตร์และสังคมศาสตร์ ช่วย เพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ	62 (17.7)	118 (33.6)	127 (36.2)	34 (9.7)	10 (2.8)	3.54	.985	เห็นด้วย มาก
รวม						3.77	.588	เห็นด้วย มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 พบว่า ระดับความคิดเห็นเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความรู้จากวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ช่วยให้มีทัศนคติและมุมมองชีวิตที่กว้างขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.06 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นวิชาที่จำเป็นสำหรับพลเมืองยุคโลกาภิวัตน์ มีค่าเฉลี่ย 4.00 การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีแนวทางที่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย 3.93 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ช่วยให้เรียนรู้วัฒนธรรมด้านต่างๆ ของประเทศอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.87 การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีส่วนช่วยให้พัฒนานตนเองสู่สังคมโลกได้ มีค่าเฉลี่ย 3.80 การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ช่วยเพิ่มพูนและส่งเสริมความเข้าใจรวมทั้งช่วยรักษาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.74 วิชาทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีส่วนช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.72 วิชาทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ช่วยให้อึดในขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.62 การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ มีค่าเฉลี่ย 3.54 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าบุคคลนั้นๆ เป็นผู้มีการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.44 ตามลำดับ

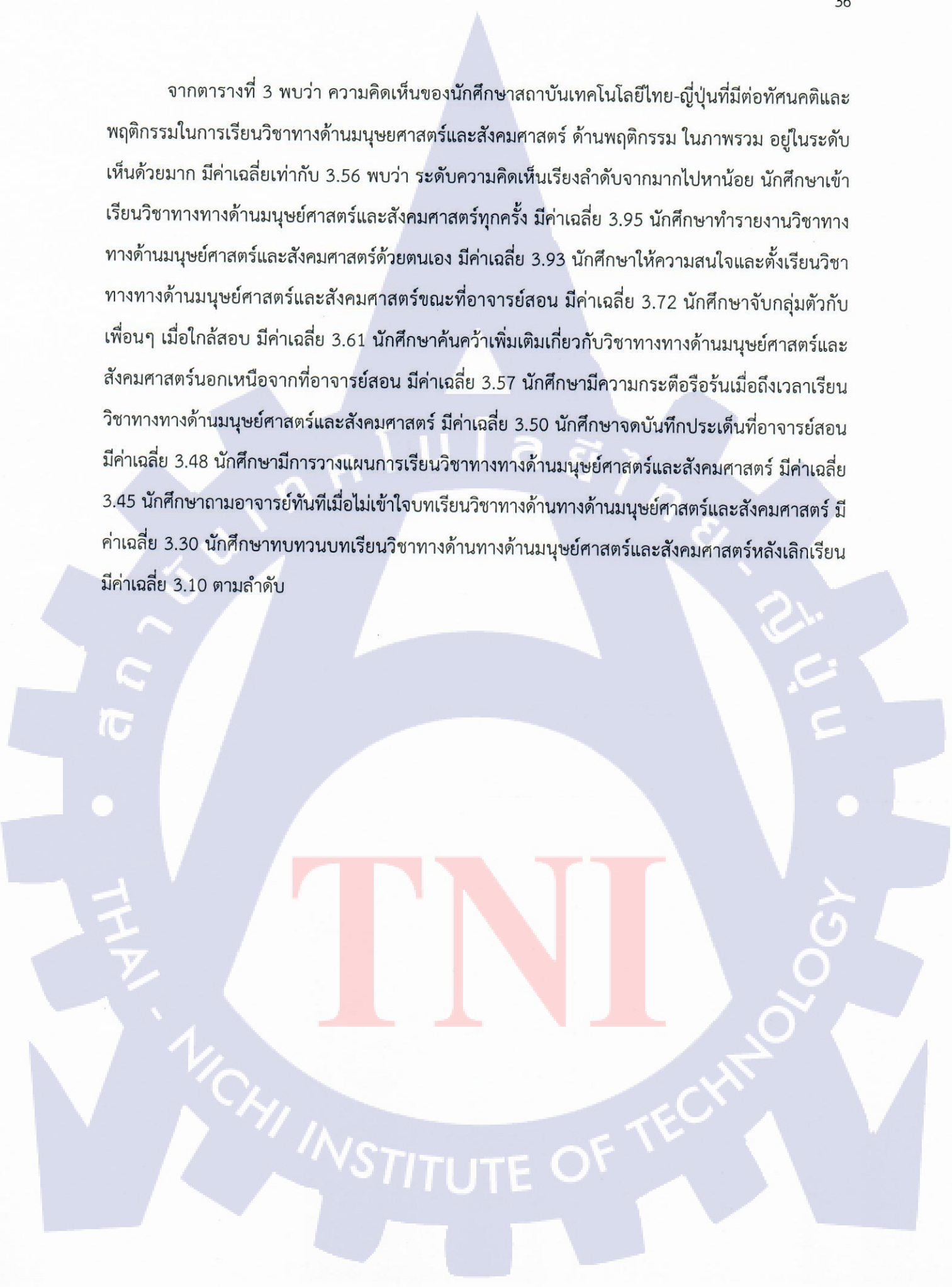
ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านพฤติกรรม

ด้านพฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด			
	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)			
นักศึกษา มีการวางแผนการเรียน วิชาทางทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	46 (13.1)	124 (35.3)	136 (38.7)	32 (9.1)	13 (3.7)	3.45	.957	เห็นด้วย ปานกลาง
นักศึกษามีความกระตือรือร้นเมื่อ ถึงเวลาเรียนวิชาทางทางด้าน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	43 (12.3)	134 (38.2)	137 (39.0)	28 (8.0)	9 (2.6)	3.50	.900	เห็นด้วย ปานกลาง
นักศึกษาเข้าเรียนวิชาทางทางด้าน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุก ครั้ง	111 (31.6)	136 (38.7)	82 (23.4)	18 (.1)	4 (1.1)	3.95	.926	เห็นด้วย มาก
นักศึกษาให้ความสนใจและตั้งใจเรียน วิชาทางทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ขณะที่อาจารย์สอน	66 (18.8)	148 (42.2)	111 (31.6)	25 (7.1)	1 (0.3)	3.72	.860	เห็นด้วย มาก
นักศึกษาจดบันทึกประเด็นที่ อาจารย์สอน	53 (15.1)	123 (35.0)	124 (35.3)	42 (12.0)	9 (2.6)	3.48	.973	เห็นด้วย ปานกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ด้านพฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด			
	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)			
นักศึกษาทบทวนบทเรียนวิชา ทางด้านทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์หลังเลิกเรียน	34 (9.7)	84 (23.9)	137 (39.0)	75 (21.4)	21 (6.0)	3.10	1.036	เห็นด้วย ปานกลาง
นักศึกษาทำรายงานวิชาทาง ทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ด้วยตนเอง	109 (31.1)	124 (35.3)	104 (29.6)	13 (3.7)	1 (0.3)	3.93	.882	เห็นด้วย มาก
นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับ วิชาทางทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์นอกเหนือจากที่ อาจารย์สอน	60 (17.1)	137 (39.0)	111 (31.6)	29 (8.3)	14 (4.0)	3.57	.997	เห็นด้วย มาก
นักศึกษาจับกลุ่มตัวกับเพื่อนๆ เมื่อ ใกล้สอบ	88 (25.1)	111 (31.6)	99 (28.2)	33 (9.4)	20 (5.7)	3.61	1.128	เห็นด้วย มาก
นักศึกษามองอาจารย์ทันทีเมื่อไม่ เข้าใจบทเรียนวิชาทางด้านทางด้าน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	44 (12.5)	112 (31.9)	120 (34.2)	57 (16.2)	18 (5.1)	3.30	1.048	เห็นด้วย ปานกลาง
รวม						3.56	.621	เห็นด้วย มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรม ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 พบว่า ระดับความคิดเห็นเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย นักศึกษาเข้าเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.95 นักศึกษาทำรายงานวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย 3.93 นักศึกษาให้ความสนใจและตั้งเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ขณะที่อาจารย์สอน มีค่าเฉลี่ย 3.72 นักศึกษาจับกลุ่มตัวกับเพื่อนๆ เมื่อใกล้สอบ มีค่าเฉลี่ย 3.61 นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นอกเหนือจากที่อาจารย์สอน มีค่าเฉลี่ย 3.57 นักศึกษามีความกระตือรือร้นเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.50 นักศึกษาจดบันทึกประเด็นที่อาจารย์สอน มีค่าเฉลี่ย 3.48 นักศึกษามีการวางแผนการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.45 นักศึกษาถามอาจารย์ทันทีเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.30 นักศึกษาทบทวนบทเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หลังเลิกเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.10 ตามลำดับ

TNI

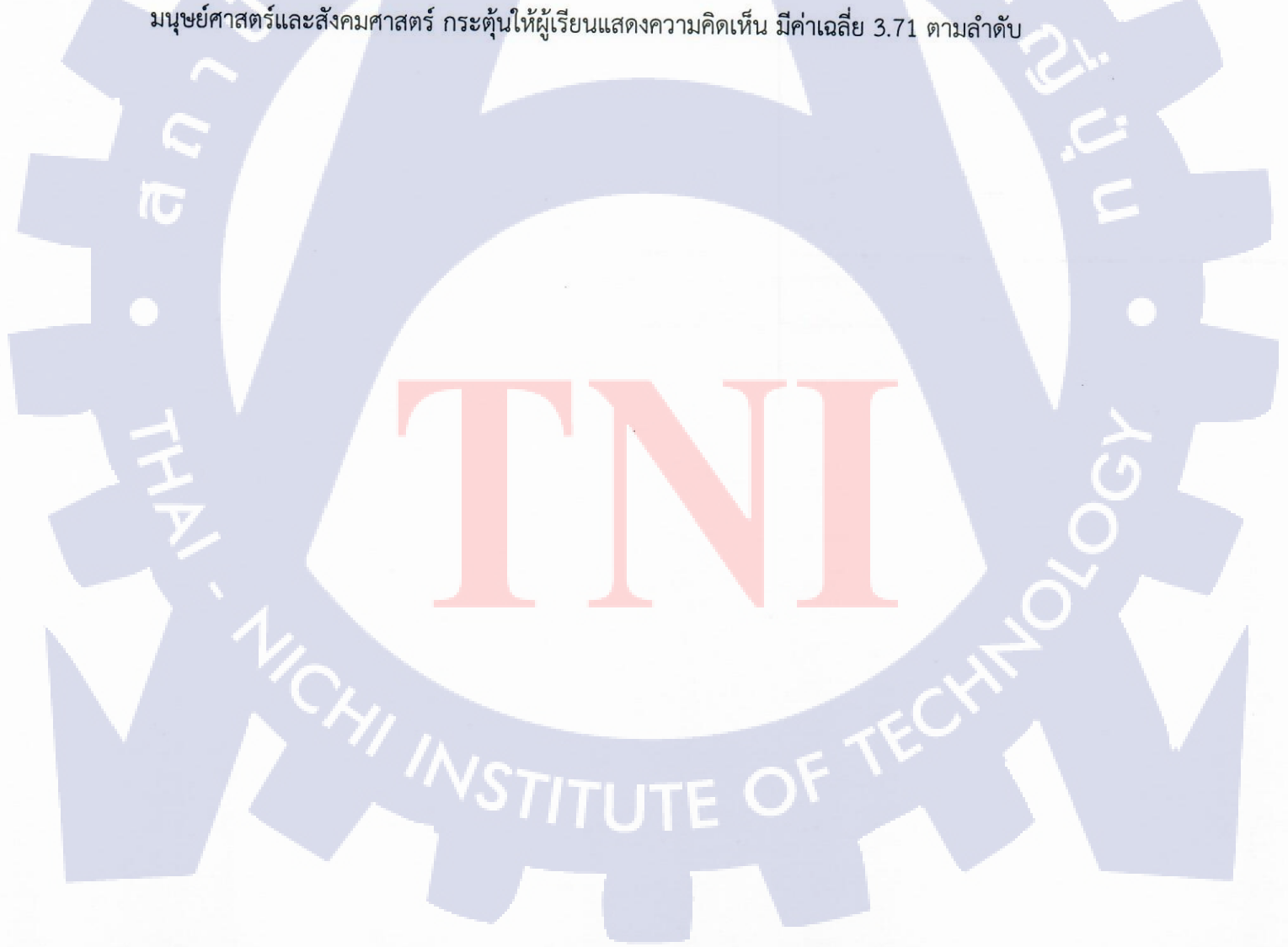
ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านการเรียนการสอน

ด้านการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด			
	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)			
วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มีการชี้แจงบอก จุดมุ่งหมายของวิชาที่สอนอย่าง ชัดเจน	83 (23.6)	159 (45.3)	94 (26.8)	12 (3.4)	3 (0.9)	3.87	.839	เห็นด้วย มาก
วิชาทางด้านด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เน้นให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนรู้	69 (19.7)	157 (44.7)	107 (30.5)	16 (4.6)	2 (0.6)	3.78	.831	เห็นด้วย มาก
วิชาทางด้านด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ กระตุ้นให้ ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น	68 (19.4)	145 (40.5)	115 (32.8)	24 (6.8)	2 (0.6)	3.71	.875	เห็นด้วย มาก
วิชาทางด้านด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ จัดกิจกรรมให้ นักศึกษาได้แสดงออกอย่าง สร้างสรรค์	71 (20.2)	148 (42.2)	107 (30.5)	19 (5.4)	6 (1.7)	3.74	.901	เห็นด้วย มาก
วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม	111 (31.6)	143 (40.7)	81 (23.1)	12 (3.4)	4 (1.1)	3.98	.888	เห็นด้วย มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ด้านการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด			
	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)	จำนวน: คน (ร้อยละ)			
วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มีความเหมาะสมใน การมอบหมายงาน	75 (21.4)	138 (39.3)	118 (33.6)	17 (4.8)	3 (0.9)	3.75	.873	เห็นด้วย มาก
วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ ส่งเสริมการทำงาน เป็นทีม	90 (25.6)	16 (41.6)	93 (26.5)	17 (4.8)	5 (1.4)	3.85	.908	เห็นด้วย มาก
วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มีเนื้อหาวิชา ทันสมัยและทันเหตุการณ์	79 (22.5)	158 (45.0)	97 (27.6)	16 (4.6)	1 (0.3)	3.85	.830	เห็นด้วย มาก
วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มีประโยชน์ต่อการ ประกอบอาชีพ	81 (23.1)	136 (38.7)	116 (33.0)	17 (4.8)	1 (0.3)	3.79	.861	เห็นด้วย มาก
วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ นำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	113 (32.2)	131 (37.3)	93 (26.5)	11 (3.1)	3 (0.9)	3.97	.889	เห็นด้วย มาก
รวม						3.83	.629	เห็นด้วย มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอน ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 พบว่า ระดับความคิดเห็นเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ประกอบด้วย วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.98 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย 3.97 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีการชี้แจงบอกจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอนอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 3.87 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ย 3.85 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีเนื้อหาวิชาทันสมัยและทันเหตุการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.85 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 3.79 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.78 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความเหมาะสมในการมอบหมายงาน มีค่าเฉลี่ย 3.75 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย 3.74 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย 3.71 ตามลำดับ

TNI

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านภาพรวม

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านทัศนคติ	3.77	.588	เห็นด้วยมาก
ด้านพฤติกรรม	3.56	.621	เห็นด้วยมาก
ด้านการเรียนการสอน	3.83	.629	เห็นด้วยมาก
รวม	3.72	.523	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.83 ด้านทัศนคติ มีค่าเฉลี่ย 3.77 ด้านพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.56 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลของการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ คณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.1 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ คณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1

H_0 : เพศที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติแตกต่างกัน

ตารางที่ 6 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามเพศ

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
เพศ	ชาย	3.79	.624	.702	.483
	หญิง	3.74	.540		

จากตารางที่ 6 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามเพศ พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.483 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบัน

เทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2

H_0 : คณะที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติไม่แตกต่างกัน

H_1 : คณะที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติแตกต่างกัน

ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามคณะที่ศึกษา

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F.	Sig.
คณะที่ศึกษา	วิศวกรรมศาสตร์	3.76	.576	3.061	.048*
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.67	.582		
	บริหารธุรกิจ	3.86	.594		

$P < 0.05^*$

จากตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.048 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะที่แตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติแตกต่างกัน

ตารางที่ 8 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของ
 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะที่แตกต่างกันมีทัศนคติและ
 พฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ
 แตกต่างกัน

คณะที่ศึกษา	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
	กลุ่ม J (คณะที่ศึกษา)			
	คณะที่ศึกษา	วิศวกรรมศาสตร์	เทคโนโลยี สารสนเทศ	บริหารธุรกิจ
กลุ่ม I คณะที่ศึกษา	Mean	3.76	3.67	3.86
วิศวกรรมศาสตร์	3.76			
เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.67			
บริหารธุรกิจ	3.86		0.0993 (0.1871*)	

ตารางที่ 8 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของ
 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะที่แตกต่างกัน มีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา
 ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-
 ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นด้านทัศนคติมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาคณะเทคโนโลยี
 สารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3

H_0 : ชั้นปีที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชั้นปีที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติแตกต่างกัน

ตารางที่ 9 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F.	Sig.
ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 2	3.71	.575	2.507	.083
	ชั้นปีที่ 3	3.86	.559		
	ชั้นปีที่ 4	3.82	.662		

จากตารางที่ 9 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.083 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาชั้นปีแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ คณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1

H_0 : เพศที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 10 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรม จำแนกตามเพศ

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T	Sig.
เพศ	ชาย	3.56	.644	.102	.349
	หญิง	3.55	.592		

จากตารางที่ 10 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรม จำแนกตามเพศ พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.349 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2

H_0 : คณะที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : คณะที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 11 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรม จำแนกตามคณะที่ศึกษา

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F.	Sig.
คณะที่ศึกษา	วิศวกรรมศาสตร์	3.59	.693	3.600	.028*
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.43	.586		
	บริหารธุรกิจ	3.64	.570		

$P < 0.05^*$

จากตารางที่ 11 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามอายุ พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.028 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะที่แตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 12 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของ
 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาขณะที่แตกต่างกันมีทัศนคติและ
 พฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรม
 แตกต่างกัน

คณะที่ศึกษา	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
	กลุ่ม J (คณะที่ศึกษา)			
	คณะที่ศึกษา	วิศวกรรมศาสตร์	เทคโนโลยี สารสนเทศ	บริหารธุรกิจ
กลุ่ม I คณะที่ศึกษา	Mean	3.59	3.43	3.64
วิศวกรรมศาสตร์	3.59			
เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.43			
บริหารธุรกิจ	3.64		0.0531 (0.2077*)	

ตารางที่ 12 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของ
 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาขณะที่แตกต่างกัน มีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา
 ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-
 ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นด้านทัศนคติมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาคณะเทคโนโลยี
 สารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3

H_0 : ชั้นปีที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชั้นปีที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 13 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้าน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F.	Sig.
ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 2	3.52	.625	.686	.504
	ชั้นปีที่ 3	3.61	.628		
	ชั้นปีที่ 4	3.58	.601		

จากตารางที่ 13 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.504 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาชั้นปีแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.3 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ คณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1

H_0 : เพศที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน

ตารางที่ 14 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
เพศ	ชาย	3.86	.656	1.210	.227
	หญิง	3.78	.593		

จากตารางที่ 14 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรม จำแนกตามเพศ พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.227 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2

H_0 : คณะที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

H_1 : คณะที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน

ตารางที่ 15 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามคณะที่ศึกษา

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F.	Sig.
คณะที่ศึกษา	วิศวกรรมศาสตร์	3.84	.550	4.108	.017*
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.70	.661		
	บริหารธุรกิจ	3.93	.650		

$P < 0.05^*$

จากตารางที่ 15 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามอายุ พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.017 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะที่แตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน

ตารางที่ 16 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาขณะที่แตกต่างกันมีทัศนคติและ พฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียน การสอนแตกต่างกัน

คณะที่ศึกษา	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
	กลุ่ม J (คณะที่ศึกษา)			
	คณะที่ศึกษา	วิศวกรรมศาสตร์	เทคโนโลยีสารสนเทศ	บริหารธุรกิจ
กลุ่ม I คณะที่ศึกษา	Mean	3.84	3.70	3.93
วิศวกรรมศาสตร์	3.84			
เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.70			
บริหารธุรกิจ	3.93		0.0882 (0.2303*)	

ตารางที่ 16 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาขณะที่แตกต่างกัน มีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาสถาบัน เทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นด้านทัศนคติมากกว่านักศึกษาที่ศึกษา คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3

H_0 : ชั้นปีที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชั้นปีที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 17 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F.	Sig.
ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 2	3.74	.610	4.368	.013*
	ชั้นปีที่ 3	3.97	.588		
	ชั้นปีที่ 4	3.87	.710		

$P < 0.05^*$

จากตารางที่ 17 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.013 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน

ตารางที่ 18 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของ
 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกันมีทัศนคติและ
 พฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียน
 การสอนแตกต่างกัน

คณะที่ศึกษา	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
	กลุ่ม J (คณะที่ศึกษา)			
	คณะที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
กลุ่ม I คณะที่ศึกษา	Mean	3.74	3.97	3.87
ชั้นปีที่ 2	3.74			
ชั้นปีที่ 3	3.97	0.2289 (0.0993*)		
ชั้นปีที่ 4	3.87			

ตารางที่ 18 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของ
 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะที่แตกต่างกัน มีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา
 ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาสถาบัน
 เทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่
 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 1.4 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ คณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1

H_0 : เพศที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 19 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม จำแนกตามเพศ

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
เพศ	ชาย	3.74	.539	.789	.431
	หญิง	3.69	.5014		

จากตารางที่ 19 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม จำแนกตามเพศ พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.431 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2

H_0 : คณะที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมไม่แตกต่างกัน

H_1 : คณะที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 20 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม จำแนกตามคณะที่ศึกษา

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F.	Sig.
คณะที่ศึกษา	วิศวกรรมศาสตร์	3.73	.521	4.898	.008*
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.60	.517		
	บริหารธุรกิจ	3.81	.513		

$P < 0.05^*$

จากตารางที่ 20 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามอายุ พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.008 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะที่แตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 21 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของ
 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาขณะที่แตกต่างกันมีทัศนคติและ
 พฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม
 แตกต่างกัน

คณะที่ศึกษา	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
	กลุ่ม J (คณะที่ศึกษา)			
	คณะที่ศึกษา	วิศวกรรมศาสตร์	เทคโนโลยี สารสนเทศ	บริหารธุรกิจ
กลุ่ม I คณะที่ศึกษา	Mean	3.73	3.60	3.81
วิศวกรรมศาสตร์	3.73			
เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.60			
บริหารธุรกิจ	3.81		0.802 (0.2084*)	

ตารางที่ 21 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของ
 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาขณะที่แตกต่างกัน มีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา
 ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-
 ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นด้านภาพรวมมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาคณะเทคโนโลยี
 สารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3

H_0 : ชั้นปีที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชั้นปีที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 22 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F.	Sig.
ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 2	3.66	.516	3.093	.047*
	ชั้นปีที่ 3	3.82	.484		
	ชั้นปีที่ 4	3.73	.575		

$P < 0.05^*$

จากตารางที่ 22 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านทัศนคติ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.047 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 23 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของ
 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกันมีทัศนคติและ
 พฤติกรรมในการเรียนวิชา ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม
 แตกต่างกัน

คณะที่ศึกษา	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
	กลุ่ม J (คณะที่ศึกษา)			
	คณะที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
กลุ่ม I คณะที่ศึกษา	Mean	3.66	3.82	3.73
ชั้นปีที่ 2	3.66			
ชั้นปีที่ 3	3.82	0.1582 (0.0588*)		
ชั้นปีที่ 4	3.73			

ตารางที่ 23 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) ของ
 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย—ญี่ปุ่นที่ศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกัน มีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา
 ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-
 ญี่ปุ่นที่ศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นด้านภาพรวมมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ 0.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และสาขาวิชาที่ศึกษา
3. เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กรุงเทพมหานคร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ทุกคณะและทุกชั้นปี จำนวน 4,000 คน ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้มีการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาจำนวน 3 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ทุกคณะและทุกชั้นปี จำนวน 351 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling Technique)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นคำถามที่ครอบคลุมเนื้อหา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านทัศนคติ ด้านพฤติกรรม และด้านการเรียนการสอน ขั้นตอนการให้บริการโดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ โดยให้ค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
พึงพอใจมาก	ให้	4	คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	ให้	3	คะแนน
พึงพอใจน้อย	ให้	2	คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่นักศึกษาตอบเสร็จแล้วกลับคืน โดยผู้วิจัยได้ไปรับแบบสอบถามคืนจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวด้วยตนเอง จากเป้าหมายการเก็บจำนวน 351 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 351 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จัดหมวดหมู่ ลงรหัสและวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ข้อมูลที่วิเคราะห์มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย
3. การเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้
 - 3.1 การเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)
 - 3.2 การเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามคณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA: F-test) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สรุปผลได้ดังนี้

1. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 197 คน ร้อยละ 56.1 และเป็นเพศหญิง จำนวน 154 คน ร้อยละ 43.9

ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 124 คน ร้อยละ 35.3 รองลงมา คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 115 คน ร้อยละ 32.8 และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 112 คน ร้อยละ 31.9 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 199 คน ร้อยละ 56.7 รองลงมา ชั้นปีที่ 3 จำนวน 89 คน ร้อยละ 25.4 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน ร้อยละ 17.9 ตามลำดับ

2. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความคิดเห็นต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.83 ด้านทัศนคติ มีค่าเฉลี่ย 3.77 ด้านพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.56 ตามลำดับ

2.1 ด้านทัศนคติ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 พบว่า ระดับความคิดเห็นเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความรู้จากวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ช่วยให้มีความรู้ที่กว้างขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.06 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นวิชาที่จำเป็นสำหรับพลเมืองยุคโลกาภิวัตน์ มีค่าเฉลี่ย 4.00 การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีแนวทางที่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตรประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย 3.93 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ช่วยให้เรียนรู้วัฒนธรรมด้านต่างๆ ของประเทศอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.87 การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีส่วนช่วยให้พัฒนาตนเองสู่สังคมโลกได้ มีค่าเฉลี่ย 3.80 การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ช่วยเพิ่มพูนและส่งเสริมความเข้าใจรวมทั้งช่วยรักษาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.74 วิชาทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีส่วนช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.72 วิชาทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ช่วยให้มั่นใจในชั้น มีค่าเฉลี่ย 3.62 การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ มีค่าเฉลี่ย 3.54 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าบุคคลนั้นๆ เป็นผู้มีการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.44 ตามลำดับ

2.2 ด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 พบว่า ระดับความคิดเห็นเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย นักศึกษาเข้าเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.95 นักศึกษาทำรายงานวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย 3.93 นักศึกษาให้ความสนใจและตั้งใจเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ขณะที่อาจารย์สอน มีค่าเฉลี่ย 3.72 นักศึกษาจับกลุ่มตัวกับเพื่อนๆ เมื่อใกล้สอบ มีค่าเฉลี่ย 3.61 นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นอกเหนือจากที่อาจารย์สอน มีค่าเฉลี่ย 3.57 นักศึกษามีความ

กระตือรือร้นเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาทางทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.50 นักศึกษาจดบันทึกประเด็นที่อาจารย์สอน มีค่าเฉลี่ย 3.48 นักศึกษามีการวางแผนการเรียนวิชาทางทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.45 นักศึกษาถามอาจารย์ทันทีเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนวิชาทางทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.30 นักศึกษาทบทวนบทเรียนวิชาทางทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หลังเลิกเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.10 ตามลำดับ

2.3 ด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 พบว่า ระดับความคิดเห็นเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ประกอบด้วย วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.98 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย 3.97 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีการชี้แจงบอกจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอนอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 3.87 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ย 3.85 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีเนื้อหาวิชาทันสมัยและทันเหตุการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.85 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 3.79 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.78 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความเหมาะสมในการมอบหมายงาน มีค่าเฉลี่ย 3.75 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย 3.74 วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย 3.71 ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม จำแนกตามเพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา

3.1 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม จำแนกตามเพศ พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.431 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.008 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะที่ต่างกัน มีระดับทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวมแตกต่างกัน

3.3 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านภาพรวม จำแนกชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นด้านภาพรวมมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นสรุปได้ดังนี้

- อาจารย์ควรเลือกใช้สื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความน่าสนใจให้แก่บทเรียน
- อาจารย์ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจและทันสมัย เพื่อให้บทเรียนมีความสนุกสนานและทันต่อยุคสมัยอยู่ตลอดเวลา
- ชั้นเรียนควรมีผู้เรียนน้อยกว่า 60 คนเพื่อประสิทธิภาพในการสอน

การอภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

จากผลการวิจัยการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

1. ด้านทัศนคติ พบว่า นักศึกษามีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านทัศนคติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่าความรู้จากวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ช่วยให้มีความมั่นใจและมองชีวิตที่กว้างขึ้น เป็นทัศนคติที่นักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเห็นด้วยมากที่สุด อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาต้องการพัฒนาตนเองและเปิดประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับการเรียนจึงทำให้มีความสนใจในรายวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มาก

2. ด้านพฤติกรรม พบว่า นักศึกษามีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านพฤติกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่านักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดเรื่องการเข้าเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุกครั้ง อาจเป็นเพราะนักศึกษาของสถาบันไทย-ญี่ปุ่นมีแรงจูงใจในการเรียนรายวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มาก และคิดว่ารายวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์เป็นสิ่งที่สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ชีวิตจริง จึงทำให้รายวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์เป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อผู้เรียน

3. ด้านกิจกรรมการสอน พบว่า นักศึกษามีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านกิจกรรมการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่าผู้เรียนเห็นว่าวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สามารถปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม อาจเป็นเพราะนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นส่วนใหญ่ใส่ใจในการพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเองและการดำรงชีวิตร่วมกับสังคมในอนาคต

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาพิจารณาและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 เนื่องจากผลวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านทัศนคติ ในรายชื่อที่ต่ำที่สุด คือ วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าบุคคลนั้นๆ เป็นผู้มีการศึกษา ดังนั้น ผู้สอนควรปลูกฝังให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนการสอนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1.2 เนื่องจากผลวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านพฤติกรรม ในรายชื่อที่ต่ำที่สุด คือ นักศึกษาทบทวนบทเรียนวิชาทางด้านทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หลังเลิกเรียน ดังนั้น ผู้สอนควรเปลี่ยนจากการให้นักศึกษาใช้ความรู้เดิมในชั้นเรียนเป็นการให้นักศึกษาไปศึกษาประสบการณ์หรือเนื้อหาการเรียนจากภายนอก และหมั่นให้นักศึกษาทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ

1.3 เนื่องจากผลวิจัยพบว่า ด้านกิจกรรมการสอน พบว่า นักศึกษามีทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านกิจกรรมการสอน ในรายชื่อที่ต่ำที่สุด คือ วิชาทางด้านด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ดังนั้น ผู้สอนควรใช้กิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปพิจารณาร่วมในการเปิดรายวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ภาคการศึกษาต่อไป

2.2 ควรมีการวิจัยเชิงเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมากับรูปแบบการสอนโดยทั่วไปในชั้นเรียน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2535). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหามงกุฎราชวิทยาลัย.
- ชูดา จิตพิทักษ์. (2535). *ปฐมบทแห่งวิชาวิทยาศาสตร์พฤติกรรม*. ม.ป.ท.
- ชูชัย สมितिไกร. (2553). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
- ชวนะ ภวานันท์. (2527). *ภาพพจน์เชิงลบกับการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2527.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2534). *การวัดทัศนคติ*. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสตูดิโอ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2529). *จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เต็มศักดิ์ คทาณิช. (2546). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ทิตยา สุวรรณขุ. (2527). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธีระพร อูวรรณโณ. (2535). *ลักษณะนิยามของทัศนคติ*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:
<http://www.aomnaja.multiply.com/journal/item/1>.
- ธีระพร อูวรรณโณ, “การวัดทัศนคติ : ปัญหาในการใช้เพื่อทำนายพฤติกรรม”, (กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดบุ๊คส์เซ็นเตอร์, ๒๕๔๘), หน้า ๑๖๒.
- บุญเรือง ขจรศิลป์. (2543). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประเทือง ภูมิพิทราคม. (2540). *การปรับพฤติกรรม:ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. *ทัศนคติ การวัดการเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพมหานคร ภาควิชาสุขศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์:มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ . (2536). *ความหมายของทัศนคติ*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://www.aomnaja.multiply.com/journal/item/1>.

พัชรภา เชี่ยวขำ. (2546). *ลักษณะของทัศนคติ*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :
<http://www.tumjai.com/forum/photo/บท2%20>.

พันธุ์ทิพย์ รามสูต. (2540). *ระบาวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : พี.เอ.ลิฟวิ่ง.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :
 สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

มานิต ธีระตันติกานนท์. (2531). *การศึกษาวิจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับการใช้บัตรสุขภาพจังหวัดนครราชสีมา*. นคร
 ราชสีมา: การสำนักส่งเสริมวิชาการและบริการสาธารณสุข

ลัดดา กิตติภาต. *ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2525.

ลัดดา กิตติภาต. (2525). *ประเภทของการวัดทัศนคติ*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:
[http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=inthedark&month=27-06-2007&group=2&gblog=27 -](http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=inthedark&month=27-06-2007&group=2&gblog=27-88k)
 88k.

ลัดดา กิตติภาต. (2525). *อ้างอิงมาตรวัดทัศนคติของออสกูด*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:
[http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=inthedark&month=27-06-2007&group=2&gblog=27 -](http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=inthedark&month=27-06-2007&group=2&gblog=27-88k)
 88k.

ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). *เจตคติ*. กรุงเทพฯ: ดี.ดี.บุ๊คส์โตร์.

สุบิน ยุระรัช. (2550). *ทฤษฎีการวัดทัศนคติ*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :
[http://www.Avelable:www.blaggang.com/riewoliary.php?in the derk & menth=06-2007 & date=27](http://www.Avelable:www.blaggang.com/riewoliary.php?in the derk & menth=06-2007 & date=27 & group=2 & glog=27)
 & group=2 & glog=27.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2533). *ลักษณะของทัศนคติ*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้ จาก:
www.aomnaja.multiply.com/journal/item/1.

เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *ลักษณะของทัศนคติ*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก
<http://www.aomnaja.multiply.com/journal/item/1>.

สุชา จันทน์อม, *จิตวิทยาทั่วไป*, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, ๒๕๒๙), หน้า ๒๔๒.

สมโภชน์ ไเอ้มสุภาจิต. (2550). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับปรุงพฤติกรรม*. (พิมพ์ครั้งที่10). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. (2520). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพรววิทยา

สุภัททา ปิ่นทะแพทย์. (2542). *พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาคน*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

อรุณ รักธรรม. (2540). *การพัฒนาองค์การในประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อดุล จาตุรงค์กุล. (2534). *พฤติกรรมผู้บริโภค (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภาษาอังกฤษ

Ajisuksmo, C. R. P. & Vermunt, J. D.(1999). *Learning Styles and Self-Regulation of Learning at University: An Indonesian Study*. Asia Pacific Journal of Education, 19(2).doi:10.1080/0218879990190205

Auyeung, P. & Sands, J. (2009). *A cross cultural study of the learning style of accounting students*. Accounting & Finance, 36(2), 261–274. doi: 10.1111/j.1467-629X.1996.tb00310.x

Borich, G. (2000). *Effective Teaching methods (4th Edition)*. Upper saddle River, NJ: Prentice Hall Inc.

Boyle, E. A., Duffy, T. & Dunleavy, K. (2003). *Learning styles and academic outcome: The validity and utility of Vermunt's Inventory of Learning Styles in a British higher education setting*. British Journal of Educational Psychology, 73(2), 267– 290. doi: 10.1348/00070990360626976

Busato, V. V., Prins, F. J., Elshout, J. J., & Hamaker, C. (2000). *Learning styles: a cross-sectional and longitudinal study in higher education*. British Journal of Educational Psychology, 68(3), 427–441. doi: 10.1111/j.2044-8279.1998.tb01302.x

Cassidy, S., & Eachus, P. (2000). *Learning Style, Academic Belief Systems, Self-report Student Proficiency and Academic Achievement in Higher Education*. Educational Psychology: An

International Journal of Experimental Educational Psychology, 20(3), 307-322.

doi:10.1080/713663740

Canon, C. (2004). *Social Studies in Secondary Schools*. Educational Review, 17(1), 18 – 25.

Cruikshank et al. (2003). *The Acts of teaching*. New York: McGraw-Hill.

Hobbs, D., & Moroz, W. (2001). *Secondary schools growing disenchantment with social studies: A case study*. Paper presented at the Australian Association for Research in Education 2001 conference (December) Fremantle, Western Australia.

Grasha, T. (1996). *Teaching with Style: A Practical Guide to Enhancing Learning by Understanding Teaching and Learning Styles*. San Bernadino: Alliance Publishers.

Heikkilä, A., & Lonka, K. (2006). *Studying in higher education: students' approaches to learning, self-regulation, and cognitive strategies*. Studies in Higher Education, 31(1), 99-117.
doi:10.1080/03075070500392433

Iran-Nejad, A. (1990). *Active and Dynamic Self-Regulation of Learning Processes*. Review of Educational Research, 60(4), 573-602. doi: 10.3102/00346543060004573

Kolb, D. A. (1981). *Experiential learning theory and the Learning Style Inventory: A reply to Freedman and Stumpf*. The Academy of Management Review, 6, 289-296.

Kratz, H. E. (2009). *Characteristics of the teacher as recognized by children*. Pedagogic seminar 3.

MacDonald, F. T. (2005). *Educational psychology*. Belmont: Wadsworth Publishing Company.

Moilanen, K. L. (2007). *The Adolescent Self-Regulatory Inventory: The Development and Validation of a Questionnaire of Short-Term and Long-Term Self-Regulation*. Journal of Youth and Adolescence, 36(6), 835-848. doi: 10.1007/s10964-006- 9107-9.

Osho, I. (2006). *The effects of problem-solving and conventional teaching strategies on students' achievement in social studies*. Unpublished Ph.D. Dissertation, University of Ibadan.

Okon, C. (2007). *Educators Correlates and conceptual perspective on citizenship education goal of social studies in junior secondary schools in Akwa Ibom State*. Unpublished Ph. D. Dissertation, University of Uyo.

Riechmann, S.W. & Grasha, A.F. (1974). *A Rational Approach to Developing and Assessing the Construct Validity of a Student Learning Style Scales Instrument*. The Journal of Psychology, 87, 213-223. 13.

Shiffman Leon G.; & Leslie Lazar Kanuk. (1994). *Consumer Behavior*. 5th ed. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.

Silberman, M. L. (2009). *Behaviour Expression of Teachers' attitude toward elementary school social studies students*. Journal of Educational Psychology, 60, 402 – 440.

Smith et al. (2002). *Psychology: The frontiers of behaviour*. New York: Harper & Row Publishers.

Spaks, G. (2008). *Teachers' Altitudes towards change and subsequent improvement in classroom teaching*. Journal of Educational Psychology. 80: 111 – 117.

Stern, G. G. (2003). *Measuring non-cognitive variable. A handbook of Research in Teaching*. Chicago: Rand Mc Nally.

Uyoata, U. E. (1992). *An Investigation into the status of social studies teaching in primary schools in Akwa Ibom State*. Journal of Education, 1(2), 61-70.

Vermunt, J. D. H. M. (1987). *Learning Styles and Self-regulation*. Paper presented to the Conference of the American Educational Research Association, Washington OC, April 20-24, 1987

ภาคผนวก

TNI

ภาคผนวก ก

เอกสารเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

TNI

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
1771/1 ถนนพัฒนาการ
สวนหลวง กรุงเทพมหานคร
10250

4 พฤศจิกายน 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน อาจารย์ ดร. ฉลอง รัตนพงษ์
สิ่งที่แนบมาด้วย แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม

ด้วยดิฉัน นางสาวจาริณี ไทยหวล ผู้วิจัยและเจ้าหน้าที่ประสานงาน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร. วิภาณี เพ็งเนตร อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ ปัจจุบันกำลังทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาทัศนคติและ
พฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น”

ได้พิจารณาเห็นว่า อาจารย์ ดร. ฉลอง รัตนพงษ์ ภาควิชาอังกฤษธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ
ที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชา
ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

จาริณี ไทยหวล

(จาริณี ไทยหวล)

ผู้วิจัย

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
1771/1 ถนนพัฒนาการ
สวนหลวง กรุงเทพมหานคร
10250

4 พฤศจิกายน 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร. สมทรง สุภาพ

สิ่งที่แนบมาด้วย แบบประเมินการหาความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม

ด้วยดิฉัน นางสาวจาริณี ไทยหลวง ผู้วิจัยและเจ้าหน้าที่ประสานงาน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาณี เพ็งเนตร อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ ปัจจุบันกำลังทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น”

ได้พิจารณาเห็นว่า อาจารย์ ดร. สมทรง สุภาพ ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

จาริณี ไทยหลวง

(จาริณี ไทยหลวง)

ผู้วิจัย

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา

TNI

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
1771/1 ถนนพัฒนาการ
สวนหลวง กรุงเทพมหานคร
10250

4 พฤศจิกายน 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน อาจารย์ ดร. บัณฑิต อนุญาหงษ์
สิ่งที่แนบมาด้วย แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม

ด้วยดิฉัน นางสาวจาริณี ไทยหวล ผู้วิจัยและเจ้าหน้าที่ประสานงาน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร. วิภาณี เพ็งเนตร อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ ปัจจุบันกำลังทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาทัศนคติและ
พฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น”

ได้พิจารณาเห็นว่า อาจารย์ ดร. บัณฑิต อนุญาหงษ์ อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ สำนักวิชา
พื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอัน
เป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

จาริณี ไทยหวล

(จาริณี ไทยหวล)

ผู้วิจัย

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา

TNI

THAI - JAPANESE INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

TNI

คำชี้แจง

★โปรดตอบคำถามต่อไปนี้ อย่างครบถ้วนทุกข้อ และตอบตามความเป็นจริงให้มากที่สุดคำตอบของท่านไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่างใดทั้งสิ้น

★โปรดตอบคำถามทุกข้ออย่างสมบูรณ์ อย่าเว้นข้อหนึ่งข้อใดไว้ มิฉะนั้น ข้อมูลที่ได้รับจะเสียหายหมด

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตอนที่ 1 ด้านข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเติมใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ ที่กำหนดให้

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. คณะที่ศึกษา

☐ วิศวกรรมศาสตร์

☐ เทคโนโลยีสารสนเทศ

☐ บริหารธุรกิจ

3. ชั้นปีที่ศึกษา

☐ ชั้นปีที่ 1

☐ ชั้นปีที่ 2

☐ ชั้นปีที่ 3

☐ ชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2 ด้านทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แต่ละข้อแล้วใส่เครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่าง ☐ ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
ด้านทัศนคติ					
1. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นวิชาที่จำเป็นสำหรับพลเมืองยุคโลกาภิวัตน์					
2. ความรู้จากวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยให้มีทัศนคติและมุมมองชีวิตที่กว้างขึ้น					
3. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยให้เรียนรู้วัฒนธรรมด้านต่างๆ ของประเทศอื่นๆ					
4. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยให้มั่นใจขึ้น					
5. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าบุคคลนั้นๆ เป็นผู้มีการศึกษา					

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
6. นักศึกษาทบทวนบทเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หลังเลิกเรียน					
7. นักศึกษาทำรายงานวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ด้วยตนเอง					
8. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีแนวทางที่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้					
9. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยเพิ่มพูนและส่งเสริมความเข้าใจ รวมทั้งช่วยรักษาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศอื่นๆ					
10. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยเพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ					
ด้านพฤติกรรม					
1. นักศึกษามีการวางแผนการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์					
2. นักศึกษามีความกระตือรือร้นเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์					
3. นักศึกษาเข้าเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุกครั้ง					
4. นักศึกษาให้ความสนใจและตั้งใจเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ขณะที่อาจารย์สอน					
5. นักศึกษาจดบันทึกประเด็นที่อาจารย์สอน					
6. นักศึกษาทบทวนบทเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หลังเลิกเรียน					
7. นักศึกษาทำรายงานวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ด้วยตนเอง					

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
8. นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นอกเหนือจากที่อาจารย์สอน					
ด้านการเรียนการสอน					
1. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีการชี้แจงบอกจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอน อย่างชัดเจน					
2. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการ เรียน					
3. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น					
4. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกอย่าง สร้างสรรค์					
5. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม					
6. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความเหมาะสมในการมอบหมายงาน					
7. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม					
8. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีเนื้อหาวิชาทันสมัยและทันเหตุการณ์					
9. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ					
10. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ตอนที่ 3

ด้านความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ผู้วิจัย

TNI

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

TNI

ตารางที่ 24 แสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)

Reliability

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.967	55

จากตารางที่ 24 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .96

TNI

TAHITI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ภาคผนวก ง

แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC)
ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญ

TNI

แบบประเมินการหาความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์ ดร. ฉลอง รัตนพงษ์ ภาควิชาอังกฤษธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล
2. อาจารย์ ดร. สมทรง สุภาพ ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. อาจารย์ ดร. บัณฑิต อนุญาหงษ์ อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

คำชี้แจง: แบบประเมินการหาความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม หัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน โดยผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อ ซึ่งข้อคำถามแบ่งออกเป็น 3 ด้านๆ ละ 10 ข้อ ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านทัศนคติ

ด้านที่ 2 ด้านพฤติกรรม

ด้านที่ 3 ด้านการเรียนการสอน

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างความคิดเห็นของข้อคำถามที่กำหนดให้ โดยมีค่าระดับความคิดเห็นดังต่อไปนี้

+1 = แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสมในการสร้างแบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสมในการสร้างแบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

-1 = แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความเหมาะสมในการสร้างแบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	+1	0	-1
ด้านทัศนคติ			
1. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นวิชาที่จำเป็นสำหรับพลเมืองยุคโลกาภิวัตน์	/		
2. ความรู้จากวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยให้มีทัศนคติและมุมมองชีวิตที่กว้างขึ้น	/		
3. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยให้เรียนรู้วัฒนธรรมด้านต่างๆ ของประเทศอื่นๆ	/		
4. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยให้มั่นใจขึ้น	/		
5. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าบุคคลนั้นๆ เป็นผู้มีการศึกษา	/		
6. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีส่วนช่วยให้พัฒนานตนเองสู่สังคมโลกได้	/		
7. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีส่วนช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น	/		
8. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีแนวทางที่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	/		
9. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยเพิ่มพูนและส่งเสริมความเข้าใจ รวมทั้งช่วยรักษาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศอื่นๆ	/		
10. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยเพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ	/		
ด้านพฤติกรรม			
1. นักศึกษามีการวางแผนการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	/		
2. นักศึกษามีความกระตือรือร้นเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	/		
3. นักศึกษาเข้าเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุกครั้ง	/		
4. นักศึกษาให้ความสนใจและตั้งใจเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ขณะที่อาจารย์สอน	/		
5. นักศึกษาจดบันทึกประเด็นที่อาจารย์สอน	/		

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	+1	0	-1
6. นักศึกษาทบทวนบทเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หลังเลิกเรียน	/		
7. นักศึกษาทำรายงานวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ด้วยตนเอง	/		
8. นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นอกเหนือจากที่อาจารย์สอน	/		
9. นักศึกษาจับกลุ่มตัวกับเพื่อนๆ เมื่อใกล้สอบ		/	
10. นักศึกษาถามอาจารย์ทันทีเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	/		
ด้านการเรียนการสอน			
1. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีการชี้แจงบอกจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอนอย่างชัดเจน	/		
2. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน	/		
3. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น	/		
4. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์	/		
5. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม	/		
6. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความเหมาะสมในการมอบหมายงาน	/		
7. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม	/		
8. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีเนื้อหาวิชาทันสมัยและทันเหตุการณ์	/		
9. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ	/		
10. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	/		

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ

(อาจารย์ ดร. ฉลอง รัตนพงษ์)

TNI

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	+1	0	-1
ด้านทัศนคติ			
1. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นวิชาที่จำเป็นสำหรับพลเมืองยุคโลกาภิวัตน์	✓		
2. ความรู้จากวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยให้มีทัศนคติและมุมมองชีวิตที่กว้างขึ้น	✓		
3. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยให้เรียนรู้วัฒนธรรมด้านต่างๆ ของประเทศอื่นๆ	✓		
4. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยให้มั่นใจขึ้น	✓		
5. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าคุณคณนั้นๆ เป็นผู้มีการศึกษา		✓	
6. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีส่วนช่วยให้พัฒนาตนเองสู่สังคมโลกได้	✓		
7. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีส่วนช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น	✓		
8. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีแนวทางที่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	✓		
9. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยเพิ่มพูนและส่งเสริมความเข้าใจ รวมทั้งช่วยรักษาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศอื่นๆ	✓		
10. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยเพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ	✓		
ด้านพฤติกรรม			
1. นักศึกษามีการวางแผนการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	✓		
2. นักศึกษามีความกระตือรือร้นเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	✓		
3. นักศึกษาเข้าเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุกครั้ง	✓		
4. นักศึกษาให้ความสนใจและตั้งใจเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ขณะที่อาจารย์สอน	✓		
5. นักศึกษาจดบันทึกประเด็นที่อาจารย์สอน	✓		

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	+1	0	-1
6. นักศึกษาทบทวนบทเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หลังเลิกเรียน	✓		
7. นักศึกษาทำรายงานวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ด้วยตนเอง	✓		
8. นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นอกเหนือจากที่อาจารย์สอน	✓		
9. นักศึกษาจับกลุ่มตัวกับเพื่อนๆ เมื่อใกล้สอบ	✓		
10. นักศึกษาถามอาจารย์ทันทีเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	✓		
ด้านการเรียนการสอน			
1. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีการชี้แจงบอกจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอนอย่างชัดเจน	✓		
2. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน	✓		
3. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น	✓		
4. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์	✓		
5. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม	✓		
6. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความเหมาะสมในการมอบหมายงาน	✓		
7. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม	✓		
8. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีเนื้อหาวิชาทันสมัยและทันเหตุการณ์	✓		
9. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ	✓		
10. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	✓		

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

Sud

ผู้ทรงคุณวุฒิ

(อาจารย์ ดร. สมทรง สุภาพ)

THAI

NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

TNI

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	+1	0	-1
ด้านทัศนคติ			
1. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นวิชาที่จำเป็นสำหรับพลเมืองยุคโลกาภิวัตน์	✓		
2. ความรู้จากวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยให้มีทัศนคติและมุมมองชีวิตที่กว้างขึ้น	✓		
3. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยให้เรียนรู้วัฒนธรรมด้านต่างๆ ของประเทศอื่นๆ	✓		
4. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยให้นั่นใจขึ้น		✓	
5. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าบุคคลนั้นๆ เป็นผู้มีการศึกษา	✓		
6. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีส่วนช่วยให้พัฒนานตนเองสู่สังคมโลกได้	✓		
7. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีส่วนช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น	✓		
8. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีแนวทางที่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	✓		
9. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยเพิ่มพูนและส่งเสริมความเข้าใจ รวมทั้งช่วยรักษาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศอื่นๆ	✓		
10. การเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ช่วยเพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ	✓		
ด้านพฤติกรรม			
1. นักศึกษามีการวางแผนการเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	✓		
2. นักศึกษามีความกระตือรือร้นเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	✓		
3. นักศึกษาเข้าเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุกครั้ง	✓		
4. นักศึกษาให้ความสนใจและตั้งใจเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ขณะที่อาจารย์สอน	✓		
5. นักศึกษาจดบันทึกประเด็นที่อาจารย์สอน	✓		

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	+1	0	-1
6. นักศึกษาทบทวนบทเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หลังเลิกเรียน	/		
7. นักศึกษาทำรายงานวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ด้วยตนเอง	/		
8. นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นอกเหนือจากที่อาจารย์สอน	/		
9. นักศึกษาจับกลุ่มตัวกับเพื่อนๆ เมื่อใกล้สอบ	/		
10. นักศึกษาถามอาจารย์ทันทีเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	/		
ด้านการเรียนการสอน			
1. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีการชี้แจงบอกจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอนอย่างชัดเจน	/		
2. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน	/		
3. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น	/		
4. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์	/		
5. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม	/		
6. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความเหมาะสมในการมอบหมายงาน	/		
7. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม	/		
8. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีเนื้อหาวิชาทันสมัยและทันเหตุการณ์	/		
9. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ	/		
10. วิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวันได้	/		

ข้อเสนอแนะ

.....

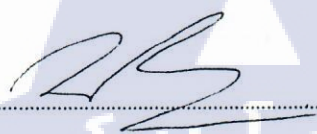
.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

ผู้ทรงคุณวุฒิ

(อาจารย์ ดร. บัณฑิต อนุญาหงษ์)

THAI

NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

TNI

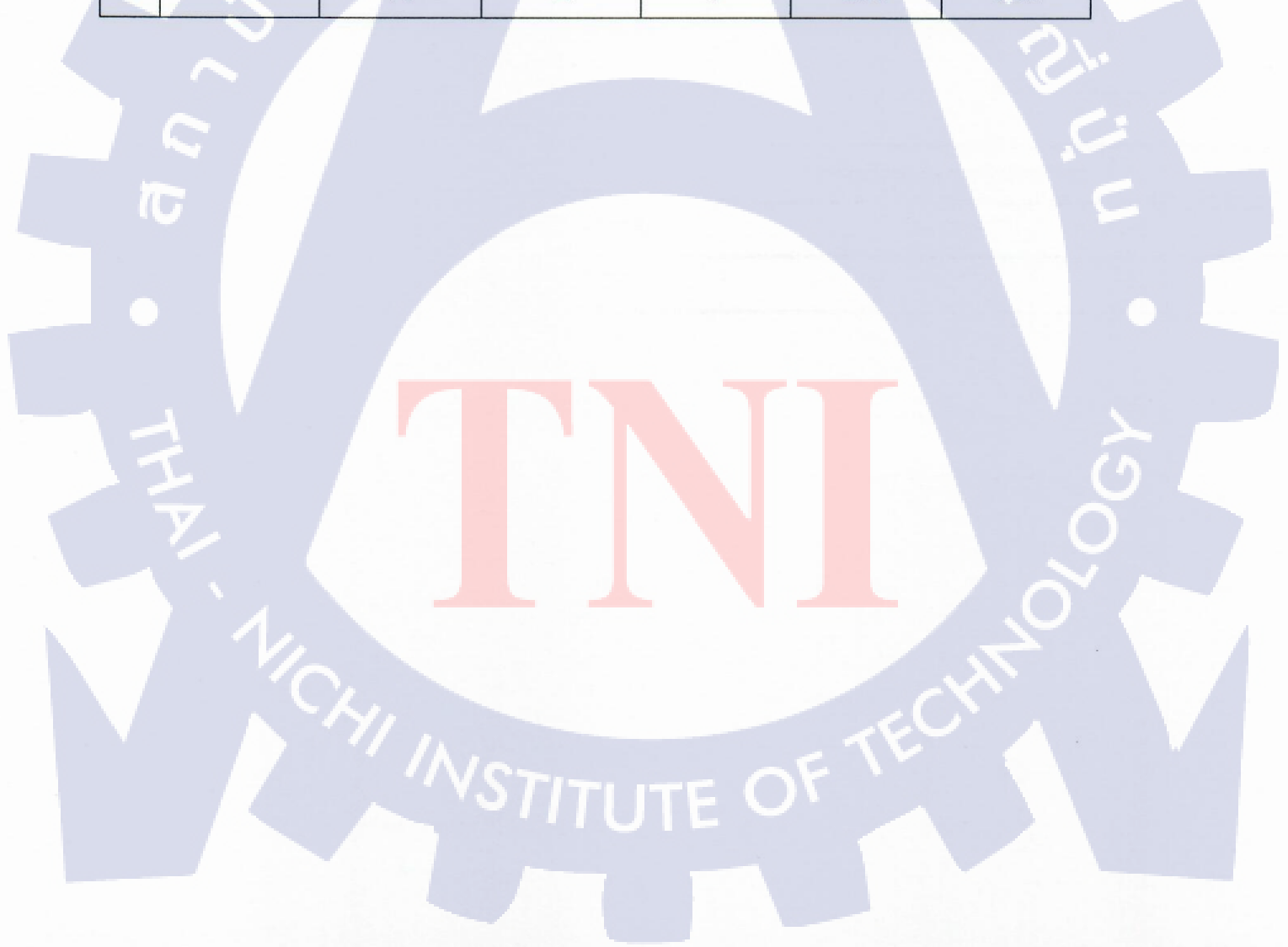
ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์ค่า IOC

TNI

ตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ด้านทัศนคติ						
ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
5	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านพฤติกรรม						
ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ด้านการเรียนการสอน						
ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

TNI

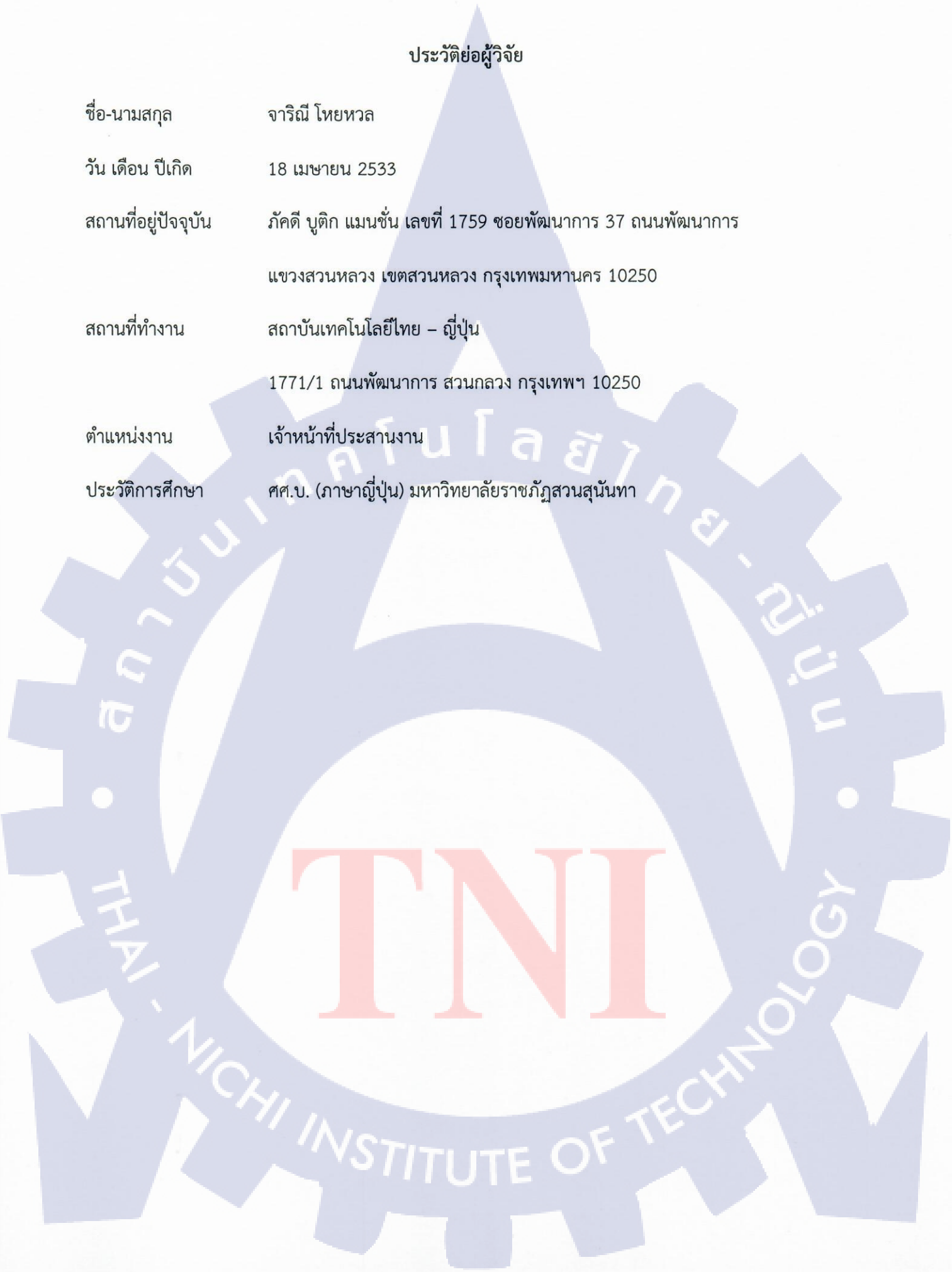
NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ภาคผนวก ฉ
ประวัติย่อผู้วิจัย

TNI

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	จาริณี โทยหวล
วัน เดือน ปีเกิด	18 เมษายน 2533
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	ภาคใต้ บุติก แมนชั่น เลขที่ 1759 ซอยพัฒนาการ 37 ถนนพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250
สถานที่ทำงาน	สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น 1771/1 ถนนพัฒนาการ สวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
ตำแหน่งงาน	เจ้าหน้าที่ประสานงาน
ประวัติการศึกษา	ศศ.บ. (ภาษาญี่ปุ่น) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

TNI

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	วิภาณี เพ็งเนตร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 11/287 ลุมพินีวิลล์รามคำแหง 44 ซอยรามคำแหง 44 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240
สถานที่ทำงาน	สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น 1771/1 ถนนพัฒนาการ สวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
ตำแหน่งงาน	อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ
ประวัติการศึกษา	Certificate in Academic Writing, University of Queensland, Australia ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ M.M.A., Central Queensland University, Australia กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร D.Pof., (Trans disciplinary Study), Queensland University

TNI